P7_TA(2012)0503

Ετήσια έκθεση του 2011 σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία στον κόσμο και την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτόν τον τομέα

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 2012 σχετικά με την ετήσια έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία ανά τον κόσμο το 2011 και την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί του θέματος (2012/2145(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

– έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΟΔΔΑ), την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλες βασικές διεθνείς συνθήκες και μέσα για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων,

– έχοντας υπόψη την ετήσια έκθεση της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία ανά τον κόσμο το 2011, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων στις 25 Ιουνίου 2012,

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 18ης Απριλίου 2012 σχετικά με την ετήσια έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο και την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί του θέματος, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων για τη στρατηγική πολιτική της ΕΕ στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων[1],

– έχοντας υπόψη το στρατηγικό πλαίσιο και το σχέδιο δράσης της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία (11855/2012) που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων στις 25 Ιουνίου 2012,

– έχοντας υπόψη την απόφαση 2012/440/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 2012 για τον διορισμό ειδικού εντεταλμένου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα,

– έχοντας υπόψη την κοινή ανακοίνωση της Ύπατης Εκπροσώπου της ΕΕ για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της 12ης Δεκεμβρίου 2011 με τίτλο «Τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και η Δημοκρατία στο Επίκεντρο της Εξωτερικής Δράσης της ΕΕ - Προς μια αποτελεσματικότερη προσέγγιση» (COM(2011)0886),

– έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα,

– έχοντας υπόψη τη θέση του της 8ης Ιουλίου 2010 σχετικά με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης[2],

---

1 Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0126.
2 ΕΕ C 351 E της 2.12.2011, σ. 454..

– έχοντας υπόψη το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ 65/276 της 3ης Μαΐου 2011 σχετικά με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο έργο των Ηνωμένων Εθνών,

– έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη της Χιλιετίας των Ηνωμένων Εθνών της 8ης Σεπτεμβρίου 2000 (A/Res/55/2) και τα ψηφίσματα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών,

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 17ης Νοεμβρίου 2011 σχετικά με την υποστήριξη του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (ΔΠΔ) από την ΕΕ: αντιμετώπιση των προκλήσεων και υπέρβαση των δυσκολιών[1] και το ψήφισμά του της 19ης Μαΐου 2010 για την πρώτη Διάσκεψη Αναθεώρησης του Καταστατικού της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που πραγματοποιήθηκε στην Καμπάλα, Ουγκάντα στις 31 Μαΐου – 11 Ιουνίου 2011[2], καθώς και τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η ΕΕ στη συγκεκριμένη περίπτωση[3],

– έχοντας υπόψη την απόφαση 2011/168/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 2011 για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο[4], και το αναθεωρημένο σχέδιο δράσης της 12ης Ιουλίου 2011 για τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στην απόφαση του Συμβουλίου για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο,

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 14ης Δεκεμβρίου 2011 σχετικά με την αναθεώρηση της ευρωπαϊκής πολιτικής γειτονίας[5],

– έχοντας υπόψη την κοινή ανακοίνωση της 8ης Μαρτίου 2011 που εξέδωσαν η Ύπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας και η Επιτροπή προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Εταιρική σχέση με τις χώρες της Νότιας Μεσογείου για τη δημοκρατία και την κοινή ευημερία» (COM(2011)0200),

– έχοντας υπόψη την κοινή ανακοίνωση που εξέδωσαν στις 25 Μαΐου 2011 η Ύπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας και η Επιτροπή με τίτλο «Μια νέα απάντηση σε μια γειτονιά που αλλάζει» (COM(2011)0303),

– έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της 3101ης συνόδου του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων για την Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας που εγκρίθηκαν στις 20 Ιουνίου 2011,

– έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της 3130ής συνόδου του Συμβουλίου Εξωτερικών Υποθέσεων σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ταμείο για τη Δημοκρατία που εγκρίθηκαν την 1η Δεκεμβρίου 2011 και τη Δήλωση για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Ταμείου για τη Δημοκρατία που εγκρίθηκε από την Επιτροπή Μονίμων Αντιπροσώπων (Coreper) στις 15 Δεκεμβρίου 2011,

---

1 Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0507.
2 ΕΕ C 161 E της 31.5.2011, σ. 78.
3 http://www.icc-cpi.int/NR/rdonlyres/18B88265-BC63-4DFF-BE56-903F2062B797/0/RC9ENGFRASPA.pdf.
4 ΕΕ L 76 της 22.3.2011, σ. 56.
5 Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0576.

– έχοντας υπόψη τη σύστασή του της 29ης Μαρτίου 2012 προς το Συμβούλιο σχετικά με τους πιθανούς τρόπους καθιέρωσης ενός Ευρωπαϊκού Ταμείου για τη Δημοκρατία (ΕΤΔ)[1],

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 7ης Ιουλίου 2011 σχετικά με τις εξωτερικές πολιτικές της ΕΕ υπέρ του εκδημοκρατισμού[2],

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών της 25ης Οκτωβρίου 2011 με τίτλο «Μια ανανεωμένη στρατηγική ΕΕ 2011-2014 για την εταιρική κοινωνική ευθύνη»,

– έχοντας υπόψη τη σύστασή του προς το Συμβούλιο της 2ας Φεβρουαρίου 2012 σχετικά με μια συνεπή πολιτική έναντι καθεστώτων κατά των οποίων η ΕΕ εφαρμόζει περιοριστικά μέτρα όταν αυτά προωθούν τα προσωπικά και εμπορικά τους συμφέροντα εντός των συνόρων της ΕΕ[3],

– έχοντας υπόψη την έκθεση του ειδικού εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών (A/HRC/17/27) της 16ης Μαΐου 2011 σχετικά με την προαγωγή και προάσπιση της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης, όπου υπογραμμίζεται το εφαρμοστέο των διεθνών προδιαγραφών και προτύπων για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην περίπτωση του δικαιώματος της ελευθερίας της γνώμης και της έκφρασης στο Διαδίκτυο ως μέσο επικοινωνίας,

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της 12ης Δεκεμβρίου 2011 της Επιτρόπου που είναι αρμόδια για το ψηφιακό θεματολόγιο σχετικά με τη «Στρατηγική κατά της αποσύνδεσης»,

– έχοντας υπόψη την έκθεση του ειδικού εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών της 28ης Ιουλίου 2011 (A/66/203) σχετικά με την κατάσταση των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων,

– έχοντας υπόψη το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ της 21ης Δεκεμβρίου 2010 (A/RES/65/206) για ένα μορατόριουμ όσον αφορά την προσφυγή στη θανατική ποινή,

– έχοντας υπόψη τη Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων και Άλλων Τρόπων Σκληρής, Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας,

– έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 11ης Σεπτεμβρίου 2012 σχετικά με την εικαζόμενη μεταφορά και την παράνομη κράτηση ατόμων στις ευρωπαϊκές χώρες από τη CIA[4],

– έχοντας υπόψη την ενδιάμεση έκθεση του ειδικού εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών της 5ης Αυγούστου 2011 σχετικά με τα βασανιστήρια και άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, την απομόνωση, συμπεριλαμβανομένων των ψυχιατρικών κλινικών (A/66/268),

---

1 Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0113.
2 ΕΕ C 291 E της 4.10.2011, σ. 171.
3 Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0018.
4 Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0309.

– έχοντας υπόψη τα ψηφίσματα 1325, 1820, 1888, 1889 και 1960 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών για τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια,

– έχοντας υπόψη την έκθεση σχετικά με δείκτες της ΕΕ για μια ολοκληρωμένη προσέγγιση όσον αφορά την εφαρμογή εκ μέρους της ΕΕ των αποφάσεων 1325 και 1820 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο της ΕΕ στις 13 Μαΐου 2011,

– έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 1ης Δεκεμβρίου 2011 σχετικά με την κοινή πολιτική ασφάλειας και άμυνας,

– έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών της 13ης Οκτωβρίου 2011 με τίτλο «Αύξηση του αντίκτυπου της αναπτυξιακής πολιτικής της ΕΕ: ένα πρόγραμμα δράσης για αλλαγή» (COM(2011)0637),

– έχοντας υπόψη τη σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών (CEDAW) και το προαιρετικό της πρωτόκολλο,

– έχοντας υπόψη τη Σύμβαση σχετικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, την οποία ενέκρινε η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 7 Απριλίου 2011,

– έχοντας υπόψη τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τα δικαιώματα του παιδιού, με πλέον πρόσφατο το ψήφισμά του της 4ης Απριλίου 2012,

– έχοντας υπόψη το ψήφισμα του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών της 17ης Ιουνίου 2011 σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, τον γενετήσιο προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου,

– έχοντας υπόψη την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία (CRPD) στις 22 Ιανουαρίου 2011, η οποία αποτελεί την πρώτη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα που επικυρώνεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως «οργανισμό περιφερειακής ολοκλήρωσης»,

– έχοντας υπόψη το σχέδιο αρχών και κατευθυντηρίων γραμμών του ΟΗΕ για την αποτελεσματική εξάλειψη των διακρίσεων που βασίζονται στην εργασία και την καταγωγή το οποίο δημοσίευσε το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (A/HRC/11/CRP.3),

– έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις σχετικά με τις διακρίσεις λόγω κάστας της Ύπατης Αρμοστή του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, των οργάνων και των ειδικών διαδικασιών βάσει των συνθηκών του ΟΗΕ, και κυρίως την έκθεση του ειδικού εισηγητή για τις σύγχρονες μορφές ρατσισμού, φυλετικών διακρίσεων, ξενοφοβίας και των συναφών μορφών μισαλλοδοξίας της 24ης Μαΐου 2011 (A/HRC/17/40),

– έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 21ης Φεβρουαρίου 2011 σχετικά με τη μισαλλοδοξία, τις διακρίσεις και τη βία με βάση τη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις, και έχοντας υπόψη το ψήφισμα 66/167 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών για

την εξάλειψη όλων των μορφών μισαλλοδοξίας, αρνητικών στερεοτύπων και στιγματισμού, καθώς και διακρίσεων, προτροπής σε βία και πράξεις βίας κατά προσώπων με βάση τη θρησκεία ή τις πεποιθήσεις,

– έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,

– έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Ανάπτυξης και της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων (A7-0377/2012),

Α. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι Συνθήκες δεσμεύουν την Ευρωπαϊκή Ένωση να βασίζει την εξωτερική της δράση στην εδραίωση της δημοκρατίας, το κράτος δικαίου, τον οικουμενικό και αδιαίρετο χαρακτήρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, τις αρχές της ισότητας και της αλληλεγγύης και τον σεβασμό των αρχών του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και του διεθνούς δικαίου·

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι η δικαιοσύνη, το κράτος δικαίου, η λογοδοσία για όλα τα εγκλήματα, περιλαμβανομένων των πλέον σοβαρών εγκλημάτων που αφορούν τη διεθνή κοινότητα, οι δίκαιες δίκες και η ανεξάρτητη δικαστική εξουσία αποτελούν απαραίτητα στοιχεία για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και πυλώνες για τη βιώσιμη ειρήνη·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η δημοκρατία και το κράτος δικαίου αποτελούν τις βέλτιστες διασφαλίσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, της καταπολέμησης των διακρίσεων σε όλες τους τις μορφές και της ανοχής έναντι ατόμων και κοινοτήτων, καθώς και της ισότητας για όλους·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα διδάγματα που αντλήθηκαν από τα γεγονότα της Αραβικής Άνοιξης πρέπει να συνεχίσουν να λειτουργούν ως εφαλτήριο, ώστε η ΕΕ να επανεξετάσει, να βελτιώσει και να εξασφαλίσει συνοχή μεταξύ των πολιτικών της σχετικά με, μεταξύ άλλων, τους προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, τον διάλογο με τρίτες χώρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την κοινωνία των πολιτών, περιλαμβανομένων των μη κυβερνητικών οργανώσεων και των κινημάτων λαϊκής βάσης, καθώς και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι αποτελεί δέσμευση της ΕΕ να παράσχει βοήθεια στις χώρες με τις οποίες έχει υπογράψει διεθνείς συμφωνίες, συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών συμφωνιών, για την εφαρμογή όλων αυτών των θεμελιωδών αρχών, μεριμνώντας κυρίως για την αυστηρή συμμόρφωση προς τις ρήτρες για τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα που περιλαμβάνονται στις εν λόγω συμφωνίες·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η πρόσβαση στο διαδίκτυο αποτελεί καταλύτη για την πρόσβαση σε πληροφορίες, την ελεύθερη έκφραση, την ελευθερία του Τύπου, την ελευθερία του συνέρχεσθαι και την οικονομική, κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική ανάπτυξη· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να προστατεύονται και να προάγονται από την ΕΕ, τόσο εντός όσο και εκτός διαδικτύου·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στις παραβιάσεις της ελευθερίας της σκέψης, της συνείδησης, της θρησκείας ή των πεποιθήσεων που διαπράττονται τόσο από κυβερνήσεις όσο και από μη κρατικούς παράγοντες σημειώνεται αύξηση σε πολλές χώρες του κόσμου, με

αποτέλεσμα να παρατηρούνται διακρίσεις και μισαλλοδοξία τόσο εις βάρος ορισμένων προσώπων όσο και εις βάρος θρησκευτικών κοινοτήτων, περιλαμβανομένων των μειονοτήτων και των μη θρησκευομένων·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο ρόλος των γυναικών καθώς και η πλήρης συμμετοχή τους στον πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό τομέα είναι απαραίτητη, ιδιαίτερα σε μεταπολεμικές διεργασίες οικοδόμησης της ειρήνης, διαπραγματεύσεις για τη μετάβαση στη δημοκρατία και την επίλυση συγκρούσεων και σε διεργασίες συμφιλίωσης και σταθεροποίησης·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ετήσια Έκθεση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και τη Δημοκρατία ανά τον Κόσμο και την πολιτική της ΕΕ επί του θέματος δεν πρέπει να αποτελεί μόνο μια αποτύπωση σκέψεων και ανασκόπηση επιτευγμάτων και σφαλμάτων του παρελθόντος αλλά πρέπει επίσης να λειτουργεί ως πηγή έμπνευσης για τη στρατηγική και το σχέδιο δράσης της ΕΕ στο πεδίο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας· λαμβάνοντας υπόψη ότι κάθε μεταγενέστερη ετήσια έκθεση πρέπει, ιδανικά, να συμβάλλει με απτό και τακτικό τρόπο στη βελτίωση της πολιτικής της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα ανά τον κόσμο·

Η ετήσια έκθεση 2011 της ΕΕ

1. χαιρετίζει την έγκριση της ετήσιας έκθεσης της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία το 2011· χαιρετίζει το ότι η Αντιπρόεδρος της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπος (ΑΠ/ΥΕ) μπόρεσε να παρουσιάσει την ετήσια έκθεση στην ολομέλεια του Κοινοβουλίου τον Ιούνιο επανερχόμενη με τον τρόπο αυτό στη συνήθη πρακτική·

2. σημειώνει τα θετικά βήματα που πραγματοποιήθηκαν τα τελευταία χρόνια προς ανάπτυξη της ετήσιας έκθεσης, αλλά τονίζει τα περιθώρια που υπάρχουν για περαιτέρω βελτίωση·

3. πιστεύει ότι η ετήσια έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία πρέπει να αποτελεί σημαντικό εργαλείο για τη γνωστοποίηση του έργου που επιτελεί η ΕΕ στο εν λόγω πεδίο και ότι συμβάλλει στην προβολή των δράσεων της ΕΕ· καλεί την ΑΠ/ΥΕ κατά τη σύνταξη των ετησίων εκθέσεων στο μέλλον να προβαίνει σε ενεργό και συστηματική διαβούλευση με το Κοινοβούλιο και να αναφέρει με ποίον τρόπο έχουν ληφθεί υπόψη τα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου·

Γενικές εκτιμήσεις

4. χαιρετίζει την έγκριση του στρατηγικού πλαισίου της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα στις 25 Ιουνίου 2012· προτρέπει τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να συνεργαστούν για να εξασφαλίσουν την έγκαιρη και ορθή εφαρμογή του, για να τηρηθεί πιστά η δέσμευση που αναλαμβάνεται στη Συνθήκη της ΕΕ για επιδίωξη εξωτερικών πολιτικών βασισμένων στα ανθρώπινα δικαιώματα, τις δημοκρατικές αξίες και το κράτος δικαίου με τρόπο αποφασιστικό και βασισμένο σε αρχές, αποφεύγοντας την εφαρμογή δύο μέτρων και σταθμών·

5. παροτρύνει το Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) και το Κοινοβούλιο να διατηρήσουν και τιμήσουν τον ρόλο της ΕΕ ως ηγετικού παράγοντα στην προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιτυγχάνοντας στενή συνεργασία στην εφαρμογή μιας συνεκτικής, φιλόδοξης και αποτελεσματικής πολιτικής της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα ανά τον κόσμο βασισμένης σε αυτό το στρατηγικό

πλαίσιο, αξιοποιώντας την αναπτυξιακή βοήθεια και τις δυνατότητες που παρέχει το Ευρωπαϊκό Ταμείο για τη Δημοκρατία (ΕΤΔ)·

6. συνιστά το Συμβούλιο και η ΕΥΕΔ να διενεργήσουν μια ενδιάμεση αξιολόγηση της νέας δέσμης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδιαίτερα του σχεδίου δράσης· εμμένει στο ότι πρέπει να διενεργείται εκτενής διαβούλευση με το Κοινοβούλιο και τακτική ενημέρωση αυτού και στο να ενσωματωθεί η κοινωνία των πολιτών σε αυτή τη διεργασία·

7. χαιρετίζει την εντολή του θεματικού ειδικού εντεταλμένου της ΕΕ (ΕΕΕΕ) για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη σχεδιαζόμενη συγκρότηση μιας ομάδας εργασίας του Συμβουλίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα (COHOM) με έδρα τις Βρυξέλλες· προσβλέπει στη στενή συνεργασία των ανωτέρω με το Κοινοβούλιο, στην πρώτη περίπτωση σύμφωνα και με τις διατάξεις του άρθρου 36 της ΣΕΕ·

8. προσδοκά από την ομάδα COHOM να ενισχύσει τη συνεργασία με την ομάδα εργασίας του Συμβουλίου για τα θεμελιώδη δικαιώματα (FREMP) για να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της συνέπειας ανάμεσα στην εξωτερική και την εσωτερική πολιτική της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα· υπογραμμίζει πόσο σημαντικό είναι να έχει κανείς συνεπείς και υποδειγματικές πολιτικές στο εσωτερικό της ΕΕ αλλά και συνεκτικές και σύμφωνες με τις θεμελιώδεις αξίες και αρχές, τούτο για να μεγιστοποιείται η αξιοπιστία της ΕΕ σε παγκόσμια κλίμακα και η αποτελεσματικότητα των πολιτικών για τα ανθρώπινα δικαιώματα και για να δεικνύεται ειλικρινής σεβασμός για τον οικουμενικό χαρακτήρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

9. χαιρετίζει τον θετικό αντίκτυπο που έχει στη συνοχή των εσωτερικών και εξωτερικών πολιτικών της ΕΕ η άσκηση της νομικής της προσωπικότητας, η οποία θεσπίσθηκε από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, για την επικύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία (UNCPD), τον Δεκέμβριο 2010· ζητεί την υιοθέτηση παρόμοιας προσέγγισης και σε άλλες διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα· ζητεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να υιοθετήσουν μια προορατική προσέγγιση στον εν λόγω τομέα, για να αντιμετωπισθούν οι αρνητικές συνέπειες της τμηματικής υπογραφής και επικύρωσης από τα κράτη μέλη της ΕΕ άλλων σημαντικών εξωτερικών συνθηκών και συμβάσεων·

10. προτρέπει την ΑΠ/ΥΕ, την ΕΥΕΔ, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εξασφαλίσουν για χάρη της αποτελεσματικότητας τη συνοχή και τη συνέπεια μεταξύ των διαφόρων εξωτερικών χρηματοδοτικών μέσων και των υφιστάμενων ή προγραμματιζόμενων δραστηριοτήτων και μεθοδολογιών συγκριτικής ανάλυσης, παρακολούθησης και αξιολόγησης όσον αφορά την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας σε τρίτες χώρες, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται οι εξής: οι ενότητες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία στις εκθέσεις προόδου της πολιτικής για τη διεύρυνση και τη γειτονία· η αξιολόγηση της αρχής των «αναλογικών κερδών» (more for more) των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας που ορίζονται για την ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας· η σχεδιαζόμενη ένταξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε εκτιμήσεις επιπτώσεων που διενεργούνται για νομοθετικές και μη νομοθετικές προτάσεις και για εμπορικές συμφωνίες, συμφωνίες εταιρικής σχέσης και συμφωνίες σύνδεσης και συμφωνίες συνεργασίας τόσο σε περιφερειακή όσο και σε διμερή κλίμακα· το σχέδιο της Επιτροπής να εισαγάγει την εκτίμηση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις διαδικασίες παροχής ενίσχυσης της ΕΕ (ιδίως όσον αφορά τη δημοσιονομική στήριξη)· η ενισχυμένη εφαρμογή του μηχανισμού παρακολούθησης για τον

εξονυχιστικό έλεγχο της τήρησης των συμβάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις χώρες του συστήματος GSP+· ο στόχος να συστηματοποιηθεί η αξιοποίηση των εκθέσεων των αποστολών παρατήρησης εκλογών της ΕΕ με το να τους δίδεται συνέχεια· και η έμφαση που δίνει το Συμβούλιο της ΕΕ στη συγκριτική αξιολόγηση καθώς και στη διαρκή και συστηματική εκτίμηση ζητημάτων που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα, το φύλο και τα παιδιά που πλήττονται από ένοπλες συγκρούσεις στα έγγραφα όπου παρουσιάζονται τα διδάγματα από τις αποστολές ΚΠΑΑ·

11. χαιρετίζει την υιοθέτηση ανά χώρα στρατηγικών για τα ανθρώπινα δικαιώματα με στόχο την εφαρμογή των πολιτικών της ΕΕ από μεμονωμένες χώρες με τον πιο ενδεδειγμένο και αποτελεσματικό τρόπο· αναγνωρίζει τον κεντρικό ρόλο που διαδραματίζουν οι τοπικές αντιπροσωπείες της ΕΕ στην κατάρτιση και παρακολούθηση των προσαρμοσμένων στις ιδιαίτερες συνθήκες ανά χώρα στρατηγικών, αλλά τονίζει τη συντονιστική ευθύνη που φέρει η ΕΥΕΔ για την εξασφάλιση της συνεπούς εφαρμογής των προτεραιοτήτων της πολιτικής της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως προβλέπονται στο στρατηγικό πλαίσιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα και στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ· τονίζει ότι είναι σημαντικό να ολοκληρωθεί το δίκτυο σημείων επαφής για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία στις αντιπροσωπείες της ΕΕ και τις αποστολές και επιχειρήσεις της ΚΠΑΑ· προτρέπει την ΑΠ/ΥΕ, την ΕΥΕΔ και τα κράτη μέλη να υιοθετήσουν ως βέλτιστη πρακτική τη μέθοδο της αντιμετώπισης των θεμάτων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε τοπικό επίπεδο μέσω ομάδων εργασίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα συγκροτημένων στο πλαίσιο των αντιπροσωπειών της ΕΕ και των πρεσβειών των κρατών μελών της ΕΕ· παροτρύνει επίσης τη διεξαγωγή τακτικών επαφών με εκπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών, με υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μέλη των εθνικών κοινοβουλίων· υποστηρίζει τον στόχο της ΕΥΕΔ να παρέχει εκπαίδευση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία σε όλο το προσωπικό της ΕΥΕΔ, της Επιτροπής, των αντιπροσωπειών της ΕΕ και των αποστολών ΚΠΑΑ καθώς και στο προσωπικό των υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν σχέσεις με τρίτες χώρες, ειδικότερα στο προσωπικό του FRONTEX· ζητεί να δίδεται ιδιαίτερη προσοχή συγκεκριμένα στην προστασία των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· φρονεί ότι οι ανά χώρα στρατηγικές για τα ανθρώπινα δικαιώματα πρέπει να ενσωματωθούν στην ΚΕΠΠΑ, στην ΚΠΑΑ, στις εμπορικές και αναπτυξιακές πολιτικές της ΕΕ, τόσο σε γεωγραφικά όσο και σε θεματικά προγράμματα, για να εξασφαλίζεται μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, αποδοτικότητα και συνοχή·

Δράση της ΕΕ στα Ηνωμένα Έθνη

12. χαιρετίζει τις προσπάθειες της ΕΕ να υποστηρίξει και να δώσει πνοή στις εργασίες για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένης της ολοκλήρωσης της ανασκόπησης του Συμβουλίου των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα το 2011· υπογραμμίζει τη διαρκή σημασία του να στηριχθεί η ανεξαρτησία της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και ο ρόλος των θεματικών και εξειδικευμένων ανά χώρα ειδικών εισηγητών των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, προσβλέπει δε στη στενή τους συνεργασία με τον προσφάτως διορισθέντα Ειδικό Εντεταλμένο της ΕΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα· τονίζει τη σημασία της προσχώρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 22 Ιανουαρίου 2011 στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία (CRPD) ως πρώτη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα που επικυρώνεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ως νομικό πρόσωπο·

13. τονίζει τη σημασία της ενεργού συμμετοχής της ΕΕ στις εργασίες του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ και δηλώνει ότι την υποστηρίζει σθεναρά, συμμετοχή με τη μορφή από κοινού προώθησης ψηφισμάτων, έκδοσης δηλώσεων και παρέμβασης σε διαδραστικούς διαλόγους και συζητήσεις·

14. χαιρετίζει τον ηγετικό ρόλο που επέδειξαν τα κράτη μέλη της ΕΕ για την υποστήριξη της αξιοπιστίας του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα απευθύνοντας από κοινού διαρκή πρόσκληση σε όλες τις ειδικές διαδικασίες των Ηνωμένων Εθνών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, εγκαινιάζοντας ειδική σύνοδο του Συμβουλίου των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (ΣΑΔ) για τη Λιβύη, όπου διατυπώθηκε η ιστορική σύσταση για αποπομπή της Λιβύης από το ΣΑΔ, και αναλαμβάνοντας ηγετικό ρόλο στις προσπάθειες που οδήγησαν στη συγκρότηση της ανεξάρτητης επιτροπής έρευνας για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Συρία·

15. αναγνωρίζει τις δυνατότητες της ΕΕ για προσέγγιση και δημιουργική καλλιέργεια συμμαχιών, όπως αποτυπώνονται για παράδειγμα στις δράσεις της ΕΕ που προλείαναν το έδαφος για την έκδοση του ψηφίσματος-ορόσημου του ΣΑΔ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τον γενετήσιο προσανατολισμό και την ταυτότητα του φύλου, το οποίο έτυχε της στήριξης κρατών από όλες τις περιφέρειες, και την καλλιέργεια συναίνεσης στη Γενεύη και τη Νέα Υόρκη όσον αφορά την ανάγκη καταπολέμησης της θρησκευτικής μισαλλοδοξίας και προστασίας της ελευθερίας της θρησκείας ή πίστης αποφεύγοντας παράλληλα ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις σε άλλα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, όπως είναι η ελευθερία έκφρασης·

16. επαναλαμβάνει την αντίθεσή του με την πρακτική οργάνωσης εκλογών με έναν υποψήφιο από περιφερειακές ομάδες στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων·

17. συνιστά την παρακολούθηση των συστάσεων της παγκόσμιας περιοδικής επισκόπησης (ΠΠΕ) μέσω της συστηματικής ενσωμάτωσής τους σε ανά χώρα στρατηγικές για τα ανθρώπινα δικαιώματα καθώς και σε διαλόγους και διαβουλεύσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα·

18. υπενθυμίζει την ανάγκη επαρκούς χρηματοδότησης προκειμένου να παραμείνουν ανοικτά τα περιφερειακά γραφεία της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (OHCHR)·

19. υπενθυμίζει την έγκριση από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ του ψηφίσματος αριθ. 65/276 σχετικά με τη συμμετοχή της ΕΕ στις εργασίες του ΟΗΕ, ως μια μετριοπαθή αρχή μιας μεγαλύτερης προσπάθειας αναβάθμισης του ρόλου της Ένωσης στις εργασίες του εν λόγω οργανισμού σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα·

Πολιτική της ΕΕ για τη διεθνή ποινική δικαιοσύνη, την καταπολέμηση της ατιμωρησίας και το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ΔΠΔ)

20. εκφράζει τη λύπη του για τις συχνές εκδηλώσεις επιλεκτικής δικαιοσύνης σε νέες και σε μεταβατικό στάδιο δημοκρατίες με το πρόσχημα του κράτους δικαίου και της καταπολέμησης της διαφθοράς· εκφράζει τη λύπη του για το ότι η επιλεκτική δικαιοσύνη έχει εξελιχθεί σε ένα μέσο πολιτικής εκδίκησης και ξεκαθαρίσματος λογαριασμών με πολιτικούς αντιπάλους τρομοκρατώντας και θέτοντας στο περιθώριο την αντιπολίτευση, τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ και τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων,

ειδικά κατά την προεκλογική περίοδο· εξακολουθεί να ανησυχεί για τους ισχυρισμούς περί εγκλημάτων και τις πολιτικά υποκινούμενες κατηγορίες εναντίον μελών της αντιπολίτευσης στην Ουκρανία, και προτρέπει τις ουκρανικές αρχές να θέσουν τέλος στις συνεχιζόμενες παρενοχλήσεις της αντιπολίτευσης που αποτελούν σοβαρό εμπόδιο στις προσπάθειες της χώρας να εγγυηθεί το κράτος δικαίου και τις δημοκρατικές αξίες·

21. εκφράζει τη λύπη του επειδή, παρά τις πολυάριθμες εκκλήσεις από διεθνείς φορείς προς τις ρωσικές αρχές, δεν έχει σημειωθεί πρόοδος στις έρευνες για τον θάνατο του Sergei Magnitsky· προτρέπει, ως εκ τούτου, το Συμβούλιο να επιβάλει και να εφαρμόσει σε ολόκληρη την ΕΕ απαγόρευση έκδοσης θεώρησης για τους αξιωματούχους που ευθύνονται για τον θάνατο του Sergei Magnitsky και να παγώσει περιουσιακά στοιχεία που μπορεί να κατέχουν οι ίδιοι ή μέλη του άμεσου οικογενειακού περιβάλλοντός τους εντός της ΕΕ

22. εξακολουθεί να εκφράζει απογοήτευση για τις διαδικασίες εναντίον των Mikhail Khodorkovsky και Platon Lebedev, οι οποίες διεθνώς εκλαμβάνονται ως κίνηση πολιτικής φύσεως·

23. εορτάζει τη δεκάτη επέτειο της έναρξης ισχύος του Καταστατικού της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου· χαιρετίζει την κύρωση του ΔΠΔ από το Πράσινο Ακρωτήριο και το Βανουάτου· αναγνωρίζει το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο ως μηχανισμό «έσχατης ανάγκης» αρμόδιο για την απονομή δικαιοσύνης για τα θύματα εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, γενοκτονιών, εγκλημάτων πολέμου, όπως ορίζει η αρχής της συμπληρωματικότητας στο Καταστατικό της Ρώμης·

24. επαναλαμβάνει τη σθεναρή του υποστήριξη προς το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ΔΠΔ) για την καταπολέμηση της ατιμωρησίας για τα πλέον σοβαρά εγκλήματα διεθνούς κλίμακας· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να συνεχίσουν να παρέχουν την πολιτική, διπλωματική, υλικοτεχνική και χρηματοδοτική υποστήριξή τους στο ΔΠΔ και άλλα διεθνή ποινικά δικαστήρια, συμπεριλαμβανομένων των ad hoc διεθνών δικαστηρίων για την πρώην Γιουγκοσλαβία και τη Ρουάντα, του Ειδικού Δικαστηρίου για τη Σιέρα Λεόνε, των έκτακτων τμημάτων των δικαστηρίων της Καμπότζης και του Ειδικού Δικαστηρίου για τον Λίβανο·

25. χαιρετίζει την προσθήκη στο στρατηγικό πλαίσιο και το σχέδιο δράσης της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία της αναφοράς στην ανάγκη σθεναρής καταπολέμησης της ατιμωρησίας για σοβαρά εγκλήματα, μεταξύ άλλων και μέσα από τη δέσμευση έναντι του ΔΠΔ, καθώς και τη συνειδητοποίηση ότι αποτελεί πρωταρχικό καθήκον των κρατών να ερευνούν σοβαρά διεθνή εγκλήματα, να προάγουν και να συμβάλλουν στην ενίσχυση των ικανοτήτων των εθνικών δικαστικών συστημάτων για την έρευνα και τη δίωξη αυτών των εγκλημάτων·

26. χαιρετίζει τις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στο πλαίσιο της απόφασης 2011/168/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου σχετικά με το ΔΠΔ, που εγκρίθηκε στις 21 Μαρτίου 2011, και στο ακόλουθο σχέδιο δράσης που εγκρίθηκε στις 12 Ιουλίου 2011, και εισηγείται να εξασφαλίσουν η ΕΕ και τα κράτη μέλη της την εφαρμογή τους μέσα από αποτελεσματικά και συγκεκριμένα μέτρα για την προώθηση της οικουμενικότητας και της ακεραιότητας του Καταστατικού της Ρώμης, για τη στήριξη της ανεξαρτησίας του Δικαστηρίου και της αποτελεσματικής και αποδοτικής του λειτουργίας και για την υποστήριξη της εφαρμογής της αρχής της συμπληρωματικότητας· καλεί τον ειδικό εντεταλμένο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα να υλοποιήσει τις δράσεις που

σχετίζονται με το ΔΠΔ και περιέχονται στο στρατηγικό πλαίσιο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία·

27. αναγνωρίζει τις προσπάθειες που καταβάλλει η Επιτροπή για τη θέσπιση μιας «δέσμης εργαλείων της ΕΕ για τη συμπληρωματικότητα», η οποία να αποβλέπει στην υποστήριξη της ανάπτυξης εθνικών ικανοτήτων και στη δημιουργία πολιτικής βούλησης για τη διεξαγωγή ερευνών και την άσκηση διώξεων σε υποθέσεις εικαζόμενων διεθνών εγκλημάτων, και τονίζει τη σπουδαιότητα της διεξαγωγής εμπεριστατωμένων διαβουλεύσεων με τα κράτη μέλη της ΕΕ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών με σκοπό την τελική διαμόρφωση της δέσμης εργαλείων·

28. επαναλαμβάνει τη σύστασή του το Καταστατικό της Ρώμης να προστεθεί στη δέσμη διεθνών συνθηκών περί χρηστής διακυβέρνησης και το κράτος δικαίου να επικυρώνεται από τρίτες χώρες που γίνονται δεκτές στο σύστημα γενικευμένων προτιμήσεων + (GSP+) της ΕΕ· υποστηρίζει τη συνεπή προσθήκη ρήτρας ΔΠΔ σε συμφωνίες της ΕΕ με τρίτες χώρες· ζητεί την ενσωμάτωση του ΔΠΔ σε όλες τις προτεραιότητες της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ, συγκεκριμένα με το να λαμβάνεται συστηματικά υπόψη η καταπολέμηση της ατιμωρησίας και η αρχή της συμπληρωματικότητας·

29. τονίζει τη σημασία της ισχυρής δράσης της ΕΕ με σκοπό να προβλεφθούν και να αποφευχθούν ή να καταδικασθούν τα κρούσματα μη συνεργασίας, όπως είναι η πρόσκληση ατόμων για τα οποία έχει εκδοθεί ένταλμα σύλληψης από το ΔΠΔ και η μη σύλληψη και παράδοση αυτών των ατόμων· καλεί για μια ακόμα φορά την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να συμμορφωθούν με όλα τα αιτήματα του Δικαστηρίου για την έγκαιρη παροχή βοήθειας και συνεργασίας, με σκοπό να εξασφαλισθεί, μεταξύ άλλων, η εκτέλεση των εκκρεμών ενταλμάτων σύλληψης· επαναβεβαιώνει την ανάγκη να θεσπίσουν η ΕΕ και τα κράτη μέλη της με τη βοήθεια της ΕΥΕΔ μια σειρά από εσωτερικές κατευθυντήριες γραμμές που θα σκιαγραφούν έναν κώδικα δεοντολογίας σχετικά με τις επαφές μεταξύ αξιωματούχων της ΕΕ / των κρατών μελών και προσώπων που καταζητούνται από το ΔΠΔ·

30. εκφράζει τη βαθιά του ανησυχία για την έκβαση των συζητήσεων για τον προϋπολογισμό στη 10η σύνοδο της Συνέλευση των Κρατών Μερών (ΣΚΜ) που διεξήχθη στις 12-21 Δεκεμβρίου 2011, η οποία απείλησε να αφήσει το Δικαστήριο με πόρους χαμηλότερους των αναγκών του· εκφράζει τη βαθιά του λύπη διότι ορισμένα ευρωπαϊκά κράτη μέρη του Καταστατικού της Ρώμης ζητούν την έγκριση προϋπολογισμού χωρίς την παραμικρή αύξηση ή και χαμηλότερου και διότι η συνέλευση δεν συμφώνησε να παράσχει στο Δικαστήριο επαρκείς πόρους για να εκπληρώνει με αποτελεσματικό τρόπο τη δικαστική του εντολή και να απονέμει δικαιοσύνη με ισχυρό, δίκαιο, αποτελεσματικό και ουσιαστικό τρόπο· καλεί τα κράτη μέλη να επιδείξουν ένθερμη υποστήριξη για την καλή λειτουργία του Δικαστηρίου κατά τη ΣΚΜ και να απορρίψουν την πρόταση για μηδενική ονομαστική αύξηση του προϋπολογισμού του, διότι τούτο θα υπονομεύσει την ικανότητά του για απονομή δικαιοσύνης και ανταπόκριση σε νέες καταστάσεις·

31. επισημαίνει ότι η υποστήριξη της ΕΕ για τον αγώνα κατά της ατιμωρησίας πρέπει να καλύψει μια σειρά από πρωτοβουλίες που μεταξύ άλλων περιλαμβάνουν: ενισχυμένες προσπάθειες για την προώθηση της ευρύτερης επικύρωσης και εφαρμογής του Καταστατικού της Ρώμης και της Συμφωνίας για τα Προνόμια και τις Ασυλίες του ΔΠΔ (APIC) με σκοπό να καταστεί το Δικαστήριο πραγματικά παγκόσμιο και οικουμενικό· ενισχυμένες προσπάθειες για τη διασφάλιση πλήρους συνεργασίας με το Δικαστήριο,

μεταξύ άλλων και μέσω της εφαρμογής συναφών εθνικών νομοθεσιών που αφορούν τη συνεργασία και της σύναψης συμφωνιών πλαίσιο με το ΔΠΔ για την επιβολή των αποφάσεων του Δικαστηρίου, την προστασία και επανεγκατάσταση θυμάτων και μαρτύρων, κτλ, με σκοπό να διευκολύνεται η δέουσα και έγκαιρη συνεργασία με το Δικαστήριο· και αποφασιστική πολιτική και διπλωματική υποστήριξη, ειδικότερα όσον αφορά την εκτέλεση των εκκρεμών ενταλμάτων σύλληψης·

32. υπογραμμίζει μετά την Αραβική Άνοιξη τη σημασία που έχει η ανάπτυξη μιας συνεκτικής και εξειδικευμένης πολιτικής της ΕΕ για τη μεταβατική δικαιοσύνη, πέραν της ενίσχυσης της ανεξαρτησίας της δικαστικής εξουσίας, περιλαμβανομένης της σύνδεσης με το ΔΠΔ ως δικαστήριο έσχατης ανάγκης, για να βοηθηθούν οι χώρες που βρίσκονται σε μεταβατικό στάδιο να αντιμετωπίσουν τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων του παρελθόντος, να καταπολεμήσουν την ατιμωρησία και να αποφύγουν επανάληψη των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

33. επισημαίνει ότι η ψηφιακή συλλογή αποδεικτικών στοιχείων και η διάδοση εικόνων παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μπορούν να συμβάλουν στην καταπολέμηση της ατιμωρησίας παγκοσμίως· θεωρεί ότι απαιτείται συνδρομή ώστε βάσει του διεθνούς (ποινικού) δικαίου να καθίσταται το υλικό δεκτό ως αποδεικτικό στοιχείο στις δικαστικές διαδικασίες·

Δράση της ΕΕ στο διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο (ΔΑΔ)

34. χαιρετίζει την ένταξη, για πρώτη φορά, ειδικής ενότητας για το ΔΑΔ στην ετήσια έκθεση 2011 για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία και τις προσπάθειες που καταβάλλει η ΕΕ για την εξασφάλιση λογοδοσίας χάρις στην τεκμηρίωση παραβιάσεων του ΔΑΔ και την παροχή υποστήριξης στους μηχανισμούς λογοδοσίας, καθώς επίσης τις δεσμεύσεις της ΕΕ να καταπολεμήσει τις βίαιες εξαφανίσεις, να συνεχίσει να υποστηρίζει το ΔΠΔ, να εργαστεί για μεγαλύτερη συμμετοχή στα κύρια μέσα του ΔΑΔ, να προαγάγει τον σεβασμό θεμελιωδών διαδικαστικών εγγυήσεων για όλα τα πρόσωπα που κρατούνται σε περίοδο ένοπλης σύγκρουσης και να στηρίζει τους διεθνείς μηχανισμούς για την αντιμετώπιση ανθρωπιστικών κινδύνων από εκρηκτικά κατάλοιπα πολέμου, όπλα διασποράς, αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς και νάρκες κατά προσωπικού·

35. εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη του για το ότι η γενικότερη ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης και η εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ σχετικά με την προώθηση της συμμόρφωσης προς το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο εξακολουθούν να παραμένουν σε σημαντικά χαμηλότερα επίπεδα σε σύγκριση με άλλες κατευθυντήριες γραμμές· καλεί την ΕΕ να δώσει πιο εξέχουσα πολιτική σημασία και να αφιερώσει περισσότερους πόρους στην εφαρμογή των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, ειδικά εξασφαλίζοντας την ενσωμάτωση του ΔΑΔ σε επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσεων και καταπολεμώντας προορατικά την ατιμωρησία και εξασφαλίζοντας την ατομική ευθύνη·

36. υπενθυμίζει ότι προκειμένου να αποφευχθούν εξαρχής οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η τήρηση του διεθνούς δικαίου πρέπει να βρίσκεται στον πυρήνα οιασδήποτε στρατηγικής της ΕΕ στοχεύει στην ενίσχυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας στον κόσμο, ιδίως στο πλαίσιο των σχέσεών της με τους εταίρους της που συμμετέχουν σε ένοπλη ή υποβόσκουσα σύγκρουση· υπενθυμίζει την ανάγκη να τεθεί τέρμα σε οιαδήποτε στήριξη παρέχει η ΕΕ σε συμμετέχοντες σε σύγκρουση, ανεξάρτητα από το εάν η στήριξη αυτή είναι οικονομικής, υλικοτεχνικής ή τακτικής φύσεως, μεταξύ άλλων μέσω της παροχής όπλων, πυρομαχικών και οιωνδήποτε άλλων

τύπων στρατιωτικού εξοπλισμού, όπως ορίζεται στην κοινή θέση της ΕΕ για τις εξαγωγές όπλων·

37. υπογραμμίζει περαιτέρω την ανάγκη να εξασφαλίζεται η συστηματικότερη αντιμετώπιση του ζητήματος της καταπολέμησης της ατιμωρησίας για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, εγκλήματα πολέμου και γενοκτονία στις διμερείς σχέσεις της ΕΕ με σχετικές χώρες, μεταξύ άλλων μέσω παραπομπής στο εν λόγω ζήτημα σε δημόσιες δηλώσεις, καθώς και η αντιμετώπιση της ατιμωρησίας από την ΕΕ με μεγαλύτερη συνέπεια σε πολυμερές επίπεδο, για παράδειγμα στη Γενική Συνέλευση και στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών·

38. επαναλαμβάνει τη δέσμευσή του στην αρχή της «ευθύνης για προστασία», τονίζοντας τη σημασία που έχει η ανάληψη ευθύνης από τη διεθνή κοινότητα, περιλαμβανομένης της ΕΕ, για την αντιμετώπιση σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε τρίτες χώρες όταν οι κυβερνήσεις αυτών των χωρών δεν μπορούν ή δεν έχουν τη βούληση να προστατεύσουν τους ίδιους τους πολίτες τους· τονίζει ότι η εν λόγω δράση της διεθνούς κοινότητας συνεπάγεται ανθρωπιστικού χαρακτήρα παρέμβαση και άσκηση κατάλληλης διπλωματικής πίεσης, με τη συλλογική χρήση βίας υπό την αιγίδα ή την έγκριση των Ηνωμένων Εθνών να αποτελεί μόνον την έσχατη λύση,· προτρέπει την ΕΕ να συμμετάσχει ενεργά και να προωθήσει την επείγουσα μεταρρύθμιση του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, ώστε να αποφεύγεται η παρεμπόδιση της ευθύνης για προστασία·

39. επιδοκιμάζει σε αυτό το πλαίσιο τις ενέργειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και διαφόρων κρατών μελών που ηγήθηκαν της πρόληψης περαιτέρω βίας κατά του άμαχου πληθυσμού στη Λιβύη στη διάρκεια του έτους 2011, αλλά εκφράζει τη λύπη του για την απουσία συντονισμένης απάντησης σε επίπεδο ΕΕ·

40. εκφράζει βαθειά ανησυχία σχετικά με την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λιβύη, ιδίως όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης και τη μεταχείριση των κρατουμένων από διάφορα σώματα πολιτοφυλακής τα οποία δεν είναι υπό τον πραγματικό και σοβαρό έλεγχο της προσωρινής Κυβέρνησης, και ζητεί μεγαλύτερη εγρήγορση και συνεχή υποστήριξη από τη διεθνή κοινότητα, όπως δήλωσε η Ύπατη Αρμοστής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα στις 25 Ιανουαρίου 2012 ενώπιον του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ·

41. σημειώνει τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της διεθνούς κοινότητας στη Συρία εκφράζει όμως τη λύπη του διότι οι εν λόγω προσπάθειες δεν οδήγησαν σε βελτίωση της κατάστασης επί τόπου· εκφράζει εκ νέου την έντονη ανησυχία του, ειδικά όσον αφορά τη συνεχιζόμενη ανθρωπιστική κρίση και την έκτακτη κατάσταση σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα· καταδικάζει με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο τη διαδεδομένη βίαιη καταστολή και τις συστηματικές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών από το καθεστώς της Συρίας κατά του πληθυσμού της, περιλαμβανομένων παιδιών και γυναικών· καλεί τις συριακές αρχές να θέσουν άμεσο τέλος στις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις τους δυνάμει του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τούτο για να καταστεί δυνατή μια ειρηνική και δημοκρατική μεταβατική φάση· επαναλαμβάνει ότι παρέχει στήριξη στον ειδικό απεσταλμένο του ΟΗΕ και του Αραβικού Συνδέσμου και παροτρύνει το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών να προβεί στα αναγκαία βήματα για να θέσει τέλος στη σφαγή των αμάχων και να

παραπέμψει στο ΔΠΔ εκείνους που φέρουν την ευθύνη για τα σοβαρά εγκλήματα πολέμου και τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Συρία·

42. χαιρετίζει τη νέα πρωτοβουλία EU Aid Volunteers (Εθελοντές ανθρωπιστικής βοήθειας της ΕΕ) που θα δημιουργήσει από την αρχική περίοδο 2014-2020 του προγράμματος ευκαιρίες τόσο συμμετοχής για περίπου 10.000 Ευρωπαίους σε ανθρωπιστικές επιχειρήσεις σε ολόκληρο τον κόσμο σε περιοχές όπου υπάρχει επείγουσα ανάγκη βοήθειας όσο και επίδειξης της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης βοηθώντας με πρακτικό τρόπο κοινότητες που πλήττονται από φυσικές ή ανθρωπογενείς καταστροφές·

43. υποστηρίζει ότι οι ιδιωτικές επιχειρήσεις στρατιωτικών υπηρεσιών και υπηρεσιών ασφάλειας (PMSC) πρέπει να λογοδοτούν για οιεσδήποτε παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ανθρωπιστικών νόμων που διαπράττονται από το προσωπικό τους· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη, λαμβάνοντας υπόψη την ευρύτατη χρήση των PMSC, να κλιμακώσουν τις προσπάθειές τους για να βρεθεί μια αξιόπιστη ρυθμιστική λύση για να αποφεύγονται τα νομικά κενά όσον αφορά στην υποχρέωση λογοδοσίας·

Η ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας και η Αραβική Άνοιξη

44. υπογραμμίζει τη σημασία των εξεγέρσεων του 2011 στον αραβικό κόσμο τόσο ως έκφρασης της επιθυμίας για ελευθερία, δικαιοσύνη και αξιοπρέπεια όσο και ως μείζονος πρόκλησης για την πολιτική της ΕΕ στην περιοχή και πέραν αυτής· αναγνωρίζει ότι η ΕΕ έχει κλιμακώσει την πολιτική της εμπλοκή με τους γείτονές της τόσο προς νότον όσο και προς ανατολάς, αλλά τονίζει την ανάγκη να αντληθούν διδάγματα από λάθη πολιτικής του παρελθόντος και να χαραχθεί μια νέα πολιτική ευθυγραμμισμένη προς τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την υποστήριξη των δημοκρατικών αξιών·

45. χαιρετίζει τη νέα έμφαση που δίδει η πολιτική της ΕΕ όσον αφορά την περιοχή γειτονίας προς νότον στην αμοιβαία υποχρέωση λογοδοσίας και στην κοινή δέσμευση προς τις οικουμενικές αξίες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου· ζητεί συνέπεια στην προσέγγιση της πολιτικής της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον νότο και την ανατολή· υπογραμμίζει την ανάγκη να αποφευχθούν στην ανατολή τα ιδίου τύπου λάθη πολιτικής που διαπράχθηκαν στο νότο πριν από την Αραβική Άνοιξη του 2011·

46. υπενθυμίζει τα ψήφισμά του της 25ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με την κατάσταση στη Δυτική Σαχάρα[1] και της 18ης Απριλίου 2012 σχετικά με την ετήσια έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο και την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί του θέματος, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων για τη στρατηγική πολιτική της ΕΕ στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων[2]· εκφράζει την ανησυχία του για την επιδείνωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Δυτική Σαχάρα· ζητεί να είναι σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα του λαού της Δυτικής Σαχάρας, μεταξύ άλλων η ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, η ελευθερία της έκφρασης και το δικαίωμα διαδήλωσης· ζητεί την απελευθέρωση των Σαχράουι πολιτικών κρατουμένων· απαιτεί να ανοίξει το έδαφος σε ανεξάρτητους παρατηρητές, στις ΜΚΟ και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης· επαναλαμβάνει ότι τάσσεται υπέρ της δημιουργίας ενός διεθνούς μηχανισμού για την παρακολούθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Δυτική Σαχάρα· υποστηρίζει μια δίκαιη και μόνιμη διευθέτηση της διένεξης, με βάση το δικαίωμα του λαού της Δυτικής

---

1 ΕΕ C 99 E της 3.4.2012, σ. 87.

2 Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0126.

Σαχάρας στην αυτοδιάθεση, σύμφωνα με τα σχετικά ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών·

47. υπογραμμίζει τη σημασία του ρόλου των γυναικών και της πλήρους συμμετοχής τους στη λήψη αποφάσεων πολιτικής και οικονομικής φύσης, ιδιαίτερα σε μεταπολεμικές διεργασίες οικοδόμησης της ειρήνης, διαπραγματεύσεις για τη μετάβαση στη δημοκρατία και την επίλυση συγκρούσεων, διαδικασίες συμφιλίωσης και πολιτικής σταθεροποίησης, όσον αφορά την περαιτέρω ευαισθητοποίηση και την απόδοση ιδιαίτερης προσοχής με στόχο την εξάλειψη των διακρίσεων που υφίστανται οι γυναίκες στο πλαίσιο των διεργασιών εκδημοκρατισμού που βρίσκονται σε εξέλιξη σε πολλές τρίτες χώρες·

48. επαναλαμβάνει την άποψή του ότι η προσέγγιση των «αναλογικών κερδών» πρέπει να βασίζεται σε σαφώς καθορισμένα κριτήρια με συγκεκριμένα, μετρήσιμα, επιτεύξιμα και διαφανή, χρονικά προσδιορισμένα σημεία αναφοράς· καλεί την ΕΥΕΔ και την Επιτροπή να εφαρμόζουν αυτήν την προσέγγιση συστηματικά στις εκθέσεις προόδου της πολιτικής γειτονίας·

49. χαιρετίζει την ευρεία προσέγγιση της κοινωνίας των πολιτών από την ΕΕ και υπογραμμίζει την ανάγκη να συμβάλλει η κοινωνία των πολιτών πιο συστηματικά και τακτικά στην εκπόνηση στρατηγικών ανά χώρα και εκτιμήσεων της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που απαιτούνται για ορθή εφαρμογή της νέας προσέγγισης των «αναλογικών κερδών» στην πολιτική της ΕΕ·

50. χαιρετίζει επίσης δραστηριότητες που διεξάγονται στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας Ανατολική Εταιρική Σχέση για την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας, των θεμελιωδών ελευθεριών και του κράτους δικαίου σε χώρες εταίρους· καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση να αξιοποιήσει τη μεταβατική εμπειρία των ίδιων των κρατών μελών της που βίωσαν τη μετάβαση από απολυταρχικά σε δημοκρατικά καθεστώτα και να μετατρέψει τα διδάγματα που αντλήθηκαν από αυτές τις εμπειρίες σε συγκεκριμένα, προσανατολισμένα στα αποτελέσματα προγράμματα στις προς ανατολάς χώρες εταίρους της Ένωσης· προτρέπει την ΕΕ να τηρήσει περισσότερο ενεργό και συνεκτική στάση κατά την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου στις χώρες εταίρους·

51. εκφράζει, εντούτοις, τη λύπη του για το γεγονός ότι η πολιτική για την Ανατολική Εταιρική Σχέση ορισμένες φορές παραμένει ανοιχτή σε παρερμηνείες, εξελισσόμενη περισσότερο σε μια πολιτική όπου όλα επιτρέπονται και όλα συγχωρούνται και μια πολιτική δύο μέτρων και δύο σταθμών που συχνά εφαρμόζονται όσον αφορά τις ανατολικές χώρες εταίρους·

52. εξακολουθεί να ανησυχεί έντονα για την έλλειψη δημοκρατίας, κράτους δικαίου, θεμελιωδών ελευθεριών και σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Λευκορωσία, τη μοναδική ευρωπαϊκή γείτονα χώρα που δεν συμμετέχει πλήρως στην Ανατολική Εταιρική Σχέση και στις εργασίες της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης Euronest, ειδικά μετά τις προεδρικές εκλογές τον Δεκέμβριο 2010 και τις βίαιες επιθέσεις που ακολούθησαν εναντίον διαδηλωτών και εναντίον της αντιπολίτευσης, συμπεριλαμβανομένων των δικών κατά ακτιβιστών το 2011, οι οποίες δεν συμμορφώνονταν προς τα διεθνή πρότυπα και στις οποίες επιβλήθηκαν δυσανάλογα αυστηρές ποινές· επιδοκιμάζει την ενότητα της ΕΕ στην αντιμετώπιση της απέλασης διπλωματών της ΕΕ από τη Λευκορωσία τον Φεβρουάριο 2012· προτρέπει την Ένωση και όλα τα κράτη μέλη της να διατηρήσουν συνοχή και συνέπεια στις πολιτικές τους προς τη Λευκορωσία και να εξακολουθήσουν να ασκούν πιέσεις στο πολιτικό καθεστώς,

μεταξύ άλλων μέσω κυρώσεων ακόμη και κατά αξιωματούχων που έχουν καταταγεί, ενώ παράλληλα θα προσεγγίζουν την κοινωνία των πολιτών με μέσα όπως η ενισχυμένη διευκόλυνση της έκδοσης θεωρήσεων και οι αυξημένες ευκαιρίες ανταλλαγών εκπαίδευσης, κατάρτισης και άλλου είδους· εκφράζει σοβαρή ανησυχία λόγω της φυλάκισης του Ales Bialetski από τις 4 Αυγούστου 2011· εκφράζει τη λύπη του για τις πράξεις των Πολωνών και Λιθουανών αξιωματούχων οι οποίες κατέστησαν δυνατή τη σύλληψη του Ales Bialetski μέσω της διαβίβασης τραπεζικών στοιχείων και ζητεί όλοι στην ΕΕ να καταβάλλουν μέγιστες προσπάθειες για να μην επαναληφθούν αυτά τα σφάλματα·

53. προτρέπει την ΕΕ να εφαρμόσει την ίδια συνεπή προσέγγιση για τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε όλες τις τρίτες χώρες —τόσο χώρες εταίρους όσο και χώρες με τις οποίες η ΕΕ δεν έχει αναπτύξει ιδιαίτερες σχέσεις· επιμένει ότι η ΕΕ πρέπει να πρωτοστατεί στην ανάδειξη και καταδίκη παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπου και όποτε συμβαίνουν, ανεξάρτητα από το επίπεδο ή τη στρατηγική σημασία της εταιρικής σχέσης με την εμπλεκόμενη χώρα· τονίζει ότι η ΕΕ πρέπει να χρησιμοποιήσει τη χρηματική ενίσχυση και τις οικονομικές σχέσεις ως μηχανισμό μόχλευσης για να εξασφαλίσει τη δέσμευση για τις οικουμενικές αξίες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από όλους τους εταίρους της·

Πολιτικές της ΕΕ για τη στήριξη του εκδημοκρατισμού και των εκλογών

54. τονίζει την αμοιβαία ενισχυτική φύση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας, καθώς μέσα από τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων οι κοινωνίες δημιουργούν τον ελεύθερο πολιτικό χώρο που απαιτείται για ειρηνική δημοκρατική άμιλλα· χαιρετίζει εν προκειμένω την ιδιαίτερη έμφαση της ΕΕ στην υποστήριξη της δημοκρατίας, όπως απεικονίζεται από το προσφάτως συσταθέν Ευρωπαϊκό Ταμείο για τη Δημοκρατία·

55. υπογραμμίζει ότι απαιτείται πιο μακροπρόθεσμη προσέγγιση η οποία να καλύπτει ολόκληρο τον κύκλο των εκλογών ώστε να δίδεται η κατάλληλη συνέχεια στις εκθέσεις και τις συστάσεις των αποστολών της ΕΕ για την παρατήρηση εκλογών· υπογραμμίζει τη σημασία της διατύπωσης ρεαλιστικών και εφικτών συστάσεων και της εξασφάλισης της παρακολούθησης των εν λόγω συστάσεων – και της ένταξής τους στον πολιτικό διάλογο και στην παροχή συνδρομής – από τις αντιπροσωπείες της ΕΕ· θεωρεί ότι οι μόνιμες αντιπροσωπείες του Κοινοβουλίου και οι Κοινοβουλευτικές Συνελεύσεις Ίσης Εκπροσώπησης θα πρέπει επίσης να διαδραματίσουν ενισχυμένο ρόλο στη συνέχεια που δίδεται στις εν λόγω συστάσεις και στην ανάλυση της προόδου που επιτυγχάνεται όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία· ενθαρρύνει τις αποστολές παρατήρησης εκλογών (ΑΠΕ) της ΕΕ να ενισχύσουν τον συντονισμό τους με άλλες διεθνείς αποστολές παρατήρησης εκλογών ώστε να βελτιωθεί η συνοχή της δράσης της ΕΕ στον εν λόγω τομέα· τονίζει ότι η ΕΕ χρειάζεται να επενδύσει στην κατάρτιση τοπικών παρατηρητών για να οικοδομήσει βιώσιμες και αυτόνομες εκλογικές διαδικασίες σε τρίτες χώρες· υπογραμμίζει το γεγονός ότι ο εκδημοκρατισμός, καθώς και η πρόοδος στην προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, απαιτούν μακροπρόθεσμες στρατηγικές και μπορεί να μη φέρουν αποτελέσματα που να είναι ορατά σε σύντομο χρονικό διάστημα, συνεπώς ενθαρρύνει την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ να παρακολουθήσουν σε βάθος περισσότερες εκλογικές αναμετρήσεις, οργανώνοντας αποστολές της ΕΕ για την παρατήρηση εκλογών σε χώρες που μεταβαίνουν από απολυταρχικά σε δημοκρατικά καθεστώτα ή σε όσες σημειώνουν σοβαρές πλαγιολισθήσεις στην πορεία τους προς τη

δημοκρατία·

56. επαναλαμβάνει την έκκλησή του προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή να αναπτύξουν μια συνεκτική, μακρόπνοη στρατηγική για κάθε αποστολή της ΕΕ για την παρατήρηση εκλογών, η οποία θα ακολουθείται από αξιολόγηση της δημοκρατικής προόδου δύο έτη μετά την πραγματοποίηση της αποστολής με τη δέουσα συμμετοχή του επικεφαλής παρατηρητή της οικείας αποστολής, αξιολόγηση που θα πρέπει να συζητηθεί κατά την ετήσια συζήτηση του Κοινοβουλίου με την ΑΠ/ΥΕ με θέμα τα ανθρώπινα δικαιώματα· υπενθυμίζει τη δέσμευση της ΑΠ/ΥΕ να εστιάζεται στο πλαίσιο της παρατήρησης εκλογών το ενδιαφέρον στη συμμετοχή – τόσο ως υποψηφίων όσο και ως ψηφοφόρων – των γυναικών και των εθνικών μειονοτήτων, καθώς και των ατόμων με αναπηρία·

57. τονίζει ότι η ΕΕ πρέπει να έχει επαφές με πολιτικά κόμματα, ώστε να καθιστά δυνατή για τους ενδιαφερομένους κύκλους την από κοινού χρήση εργαλείων και τεχνικών που μπορούν να χρησιμοποιούνται για να αναπτύξουν πιο ισχυρούς δεσμούς με το κοινό, να οργανώνουν εκλογικές εκστρατείες σε πλαίσιο ανταγωνισμού, και να επιδίδονται πιο αποτελεσματικά στον ρόλο τους στην κοινοβουλευτική περίοδο· υπογραμμίζει ότι ο εκδημοκρατισμός συνιστά μια διεργασία στην οποία πρέπει να συμμετέχουν πολίτες, κινήματα βάσης και η κοινωνία των πολιτών· πιστεύει συνεπώς ότι η ΕΕ πρέπει να χρηματοδοτήσει προγράμματα που προάγουν τη συμμετοχή του πολίτη, την εκπαίδευση των ψηφοφόρων, την οργάνωση προωθητικών δράσεων, την ελευθερία του Τύπου και της έκφρασης, και που γενικά εξασφαλίζουν πολιτική εποπτεία και βοηθούν τους πολίτες να ασκούν τα δικαιώματά τους·

58. θεωρεί ότι η δίκαιη συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική και την κυβέρνηση είναι ουσιώδης για την ανάπτυξη και διατήρηση της δημοκρατίας· τονίζει συνεπώς ότι τα προγράμματα της ΕΕ στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του εκδημοκρατισμού πρέπει να θέτουν ως προτεραιότητα τη συμμετοχή και την ανάπτυξη ικανοτήτων για δραστηριοποιούνται οι γυναίκες στις νομοθεσίες, τα πολιτικά κόμματα και την κοινωνία των πολιτών ως επικεφαλής, ως ακτιβίστριες και ως ενημερωμένοι πολίτες· είναι της γνώμης ότι η ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να στηρίζει και να ενθαρρύνει γυναίκες να θέτουν υποψηφιότητα για πολιτικές θέσεις και να συμμετέχουν ουσιαστικά σε κάθε έκφανση του αστικού και πολιτικού γίγνεσθαι· επισημαίνει ότι η πλήρης συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική δεν περιορίζεται σε στατιστικούς στόχους για τον αριθμό υποψηφίων και αιρετών αξιωματούχων και ότι η εξασφάλιση της ισότητας των φύλων προϋποθέτει τόσο τη συνεκτίμηση της προβληματικής σχετικά με τα δικαιώματα των γυναικών στη διαμόρφωση πολιτικών όσο και την εξασφάλιση ελεύθερης και ουσιαστικής συμμετοχής των γυναικών σε όλες τις πτυχές του δημόσιου, πολιτικού και οικονομικού βίου·

59. υπενθυμίζει ότι η οικοδόμηση νόμιμων δημοκρατικών θεμελίων, μιας εύρυθμης λειτουργίας της κοινωνίας των πολιτών και μιας δημοκρατικής, με βάση τα δικαιώματα κοινότητας είναι μια μακροχρόνια διεργασία που πρέπει να οικοδομηθεί από τη βάση της και απαιτεί στήριξη σε εθνικό, περιφερειακό, τοπικό αλλά και διεθνές επίπεδο·

60. χαιρετίζει τη δημιουργία της Διεύθυνσης Στήριξης της Δημοκρατίας εντός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τη διεύρυνση της εντολής της Ομάδας Εκλογικού Συντονισμού (ΟΕΣ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία έχει τώρα γίνει η Ομάδα Στήριξης της Δημοκρατίας και Εκλογικού Συντονισμού (ΟΣΔΕΣ)· προσδοκά οι δραστηριότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη στήριξη της δημοκρατίας,

περιλαμβανομένων των πολιτικών ομάδων, να ενισχυθούν περαιτέρω, εάν μη τι άλλο μέσω του Γραφείου Προώθησης της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας και της Μονάδας Εκλογικής Παρατήρησης·

Διάλογοι και διαβουλεύσεις με τρίτες χώρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα

61. αναγνωρίζει τις δυνατότητες που υπάρχουν εγγενώς στους περιεκτικούς διαλόγους για τα ανθρώπινα δικαιώματα με τρίτες χώρες, ειδικά εάν συνδυάζονται αποτελεσματικά με την υλοποίηση των ανά χώρα στρατηγικών για τα ανθρώπινα δικαιώματα· τονίζει ωστόσο ότι οι εν λόγω διάλογοι δεν πρέπει να χρησιμεύουν ως μέσο για να περιθωριοποιείται η συζήτηση για τα ανθρώπινα δικαιώματα σε άλλα, υψηλότερα επίπεδα πολιτικού διαλόγου, όπως είναι οι συναντήσεις κορυφής· παροτρύνει να έχουν τα θέματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κεντρικό ρόλο στις σχέσεις με τρίτες χώρες·

62. συνιστά να δημοσιοποιούνται οι ανά χώρα στρατηγικές για τα ανθρώπινα δικαιώματα· τονίζει ότι οι δημόσιες στρατηγικές θα προβάλλουν τη δέσμευση της ΕΕ στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε τρίτες χώρες και θα προσφέρουν στήριξη σε όσους αγωνίζονται για την άσκηση και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους·

63. τονίζει τη σημασία αξιοποίησης από την ΕΕ των εν λόγω διαλόγων για να θέτει το θέμα ατομικών περιπτώσεις που προκαλούν ανησυχία, ιδίως για κρατούμενους συνείδησης οι οποίοι φυλακίστηκαν επειδή ασκούσαν το ειρηνικό δικαίωμα ελευθερίας του λόγου, του συνέρχεσθαι και της θρησκείας ή πίστης, και καλεί την ΕΕ να παρακολουθεί αποτελεσματικά τις εν λόγω περιπτώσεις με τις οικείες χώρες.

64. επαναλαμβάνει ωστόσο την ανησυχία του για τη διαρκώς απογοητευτική απουσία προόδου σε αρκετούς διαλόγους για τα ανθρώπινα δικαιώματα και για την έλλειψη διαφανών δεικτών αναφοράς για την ουσιαστική αξιολόγηση της βελτίωσης ή της χειροτέρευσης που σημειώνεται στα ανθρώπινα δικαιώματα· σημειώνει ότι συνεχίζονται οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει η ΕΕ στη διαπραγμάτευση βελτιωμένων τρόπων διεξαγωγής των διαλόγων της για τα ανθρώπινα δικαιώματα συγκεκριμένα με την Κίνα και τη Ρωσία· καλεί τον προσφάτως διορισθέντα ΕΕΕΕ ανθρωπίνων δικαιωμάτων να αναλάβει ηγετικό ρόλο σε αυτούς και άλλους διαλόγους για τα ανθρώπινα δικαιώματα και να επιδιώξει μια νέα, με γνώμονα τα αποτελέσματα προσέγγιση επί του θέματος μέσω συνεχούς συνεργασίας με το Κοινοβούλιο·

65. τονίζει ότι παρόλο που οι κινέζικες αρχές έλαβαν ορισμένα μέτρα προς τη σωστή κατεύθυνση, η κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κίνα εξακολουθεί να επιδεινώνεται και σημαδεύεται από εκτεταμένη κοινωνική αναταραχή και την επιβολή πιο αυστηρού ελέγχου και την καταπίεση προασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δικηγόρων, συντακτών ιστολογίων (bloggers) και κοινωνικών ακτιβιστών, καθώς και από στοχοθετημένες πολιτικές που αποσκοπούν στην περιθωριοποίηση των Θιβετιανών και της πολιτιστικής τους ταυτότητας· παροτρύνει τις κινεζικές αρχές να ασχοληθούν σοβαρά με τον λαό του Θιβέτ για να αποτιμήσουν τις υποκείμενες αιτίες των περιστατικών αυτοπυρπόλησης Θιβετιανών μοναχών και καλογριών, να θέσουν τέλος στην παρενόχληση και τον εκφοβισμό των Θιβετιανών οι οποίοι ασκούν τα δικαιώματά τους της ελευθερίας της έκφρασης, του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι, να θέσουν τέλος σε κάθε χρήση άσκοπης υπέρμετρης βίας κατά την αντιμετώπιση διαδηλωτών, να διερευνήσουν όλα τα περιστατικά παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να επιτρέψουν την παρουσία ανεξάρτητων παρατηρητών σε περιοχές όπου εκδηλώνεται διαμαρτυρία·

66. επαναλαμβάνει την έκκλησή του σχετικά με την ανάγκη διορισμού ενός ειδικού εντεταλμένου της ΕΕ για το Θιβέτ ο οποίος να έχει την ευθύνη για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και, μεταξύ άλλων επίκαιρων θεμάτων, του δικαιώματος εκάστου να επιδίδεται ελεύθερα στη θρησκεία και να βιώνει τον πολιτισμό του στην Κίνα·

67. παραμένει απογοητευμένο που δεν υπήρξε συστηματική συμμετοχή του Κοινοβουλίου στις αποτιμήσεις των διαλόγων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, περιλαμβανομένων εκείνων με τη Ρωσίας και με την Κίνα· ζητεί να επισημοποιηθεί η πρόσβαση του Κοινοβουλίου σε αυτές τις αποτιμήσεις και υπενθυμίζει ότι στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για τους διαλόγους για τα ανθρώπινα δικαιώματα δηλώνεται ότι η κοινωνία των πολιτών θα συμμετέχει σε αυτήν την άσκηση αποτίμησης·

68. επαναλαμβάνει ότι η κατάσταση όσον αφορά τα δικαιώματα των γυναικών και την προώθησή τους, την ισότητα των φύλων και τις προσπάθειες για καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών πρέπει να λαμβάνονται συστηματικά υπόψη σε κάθε διάλογο για τα ανθρώπινα δικαιώματα που διεξάγει η ΕΕ με τρίτες χώρες με τις οποίες έχουν υπογραφεί συμφωνίες συνεργασίας ή σύνδεσης·

Επιβολή κυρώσεων από την ΕΕ και οι ρήτρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία στις συμφωνίες της ΕΕ

69. χαιρετίζει τη δέσμευση που διατυπώνεται στο σχέδιο δράσης της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα για την ανάπτυξη μεθοδολογίας για να βελτιωθεί η ανάλυση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε τρίτες χώρες σε σχέση με την έναρξη ισχύος ή τη σύναψη εμπορικών και/ή επενδυτικών συμφωνιών· καλεί την ΕΕ να εξασφαλίσει ότι η χορήγηση καθεστώτος ΣΓΠ+ συνδέεται άρρηκτα με την επικύρωση από τη χώρα και την εφαρμογή βασικών διεθνών μηχανισμών για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που να καθιστούν δυνατή μια τακτική εκτίμηση της κατάστασης όσον αφορά αυτές τις υποχρεώσεις, δίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στον σεβασμό της ελευθερίας της έκφρασης, του συνέρχεσθαι, του συνεταιρίζεσθαι, και της θρησκείας ή πίστης καθώς και στα δικαιώματα των μειονοτήτων, των γυναικών και των παιδιών· τονίζει ειδικότερα την ανάγκη για διαφάνεια στην προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μεταναστών·

70. χαιρετίζει τις προσπάθειες της ΕΕ να ενσωματωθεί ρήτρα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δημοκρατίας σε όλες τις πολιτικές συμφωνίες πλαίσιο της ΕΕ, αλλά επαναλαμβάνει ότι ζητεί όλες οι συμβατικές σχέσεις με τρίτες χώρες — τόσο τις βιομηχανικά προηγμένες όσο και τις αναπτυσσόμενες, και περιλαμβανομένων των τομεακών συμφωνιών, των εμπορικών και τεχνολογικών συμφωνιών ή των συμφωνιών χρηματοδοτικής ενίσχυσης — να περιλαμβάνουν ρητά διατυπωμένες ρήτρες υπαγωγής σε προϋποθέσεις και ρήτρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία, χωρίς εξαίρεση· θεωρεί ότι το τρέχον όριο στα προγράμματα του Συστήματος Γενικευμένων Προτιμήσεων (ΣΓΠ) που θα μπορούσε να προκαλέσει ανάληψη δράσης σχετικά με τις ρήτρες ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι υψηλό αλλά πρέπει να προσαρμόζεται σε κάθε οικεία χώρα· σημειώνει τη νέα πρόταση μεταρρύθμισης του ΣΓΠ από το 2011, η οποία προτείνει να επεκταθεί η διαδικασία διαβούλευσης και περιέχει διατάξεις προς διευκόλυνση των ερευνών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Επιτροπή ΣΓΠ· επ’ αυτού εκφράζει βαθειά ανησυχία σχετικά με την επιδείνωση της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Καμπότζη, όπου η αρπαγή γης έχει οδηγήσει σε άνοδο της φτώχειας και σε παραβίαση των ρητρών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι οποίες περιλαμβάνονται στις

ισχύουσες συμφωνίες μεταξύ ΕΕ-Καμπότζης· προειδοποιεί ότι η έλλειψη συνέπειας στην εφαρμογή της ρήτρας ανθρωπίνων δικαιωμάτων μπορεί να υπονομεύσει την αξιοπιστία και την αποτελεσματικότητα της πολιτικής υπαγωγής σε προϋποθέσεις που ακολουθεί η ΕΕ·

71. χαιρετίζει τα μέτρα που ελήφθησαν και τα σχέδια που αναπτύχθηκαν το 2011 από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη με σκοπό τη δημιουργία μιας πιο συνεκτικής και συντονισμένης πολιτικής όσον αφορά την εταιρική κοινωνική ευθύνη, μεταξύ άλλων υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο, καθώς και την εφαρμογή των κατευθυντήριων αρχών των Ηνωμένων Εθνών για τις επιχειρήσεις και τα ανθρώπινα δικαιώματα από το 2011·

72. τονίζει τη σημασία της εδραίωσης της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης (ΕΚΕ) σε συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών μεταξύ της ΕΕ και τρίτων ή αναπτυσσόμενων χωρών, με στόχο την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των κοινωνικών και των περιβαλλοντικών προτύπων· προτείνει να εγγραφεί ένα περιεκτικό κεφάλαιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα, πέραν των κοινωνικών και περιβαλλοντικών κεφαλαίων, σε όλες τις μελλοντικές συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών· καλεί επίσης την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει συμφωνίες ελεύθερων συναλλαγών για να προωθήσει τα τέσσερα βασικά πρότυπα εργασίας, ειδικότερα την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και η ελευθερία των συλλογικών διαπραγματεύσεων· την εξάλειψη κάθε μορφής καταναγκαστικής εργασίας· την κατάργηση της παιδικής εργασίας· και την εξάλειψη των διακρίσεων στον τομέα της απασχόλησης· τονίζει επίσης ότι πρέπει να ενισχυθούν περαιτέρω οι μηχανισμοί παρακολούθησης και επιβολής του συστήματος ΣΓΠ+

73. επαναλαμβάνει ότι η συνεπής εφαρμογή της ρήτρας των συμφωνιών που αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι θεμελιώδης για τις σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της με τρίτες χώρες· υπογραμμίζει τη σημασία της επανεξέτασης του τρόπου με τον οποίο τα κράτη μέλη έχουν συνεργασθεί με τους κατασταλτικούς μηχανισμούς στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας· υπογραμμίζει εν προκειμένω την ανάγκη η Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας που αναθεωρήθηκε πρόσφατα να εστιάζει προσοχή στην παροχή υποστήριξης για τη μεταρρύθμιση του τομέα της ασφάλειας, και συγκεκριμένα να εξασφαλίζει σαφή διαχωρισμό μεταξύ των καθηκόντων που σχετίζονται με τη συγκέντρωση πληροφοριών και των καθηκόντων επιβολής του νόμου· καλεί την ΑΠ/ΥΕ, τον ειδικό εντεταλμένο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ΕΥΕΔ, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εντείνουν τη συνεργασία τους με την Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και άλλους συναφείς μηχανισμούς του Συμβουλίου της Ευρώπης όσον αφορά τον σχεδιασμό και την υλοποίηση έργων συνδρομής στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας τα οποία θα εκτελούνται σε συνεργασία με τρίτες χώρες και κάθε μορφή διαλόγου με τρίτες χώρες που στοχεύει στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας·

74. υπογραμμίζει τη σημασία που έχει η συνέχιση του έργου για τις σε παγκόσμια κλίμακα πρακτικές που σχετίζονται με τη χρήση της μυστικής κράτησης στο πλαίσιο της καταπολέμησης της τρομοκρατίας· εμμένει στο γεγονός ότι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας δεν μπορεί επ’ ουδενί να δικαιολογεί την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ούτε σε τρίτες χώρες ούτε εντός της ΕΕ· εφιστά εν προκειμένω προσοχή στην έγκριση του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2012 σχετικά με την εικαζόμενη μεταφορά και την παράνομη κράτηση ατόμων στις ευρωπαϊκές χώρες από τη CIA: συνέχεια της έκθεσης της προσωρινής επιτροπής σχετικά

με την εικαζόμενη χρήση ευρωπαϊκών κρατών από τη CIA για τη μεταφορά και την παράνομη κράτηση ατόμων (TDIP) του ΕΚ κατόπιν αιτήσεως των κρατών μελών και υλοποίηση των συστάσεών της·

75. εμμένει στο ότι είναι σημαντικό η ΕΕ να συμμορφώνεται πλήρως και να εφαρμόζει τις διεθνείς υποχρεώσεις της, πολιτικές και μηχανισμούς εξωτερικής πολιτικής, όπως είναι οι κατευθυντήριες γραμμές για τα βασανιστήρια και οι διάλογοι για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ούτως ώστε να μπορεί να είναι περισσότερο αξιόπιστη όταν απευθύνει αίτημα για αυστηρή εφαρμογή των ρητρών για τα ανθρώπινα δικαιώματα σε συμφωνίες σύνδεσης, και επίσης να προτρέπει τους μείζονες συμμάχους της να σέβονται τη δική τους εθνική και τη διεθνή νομοθεσία·

76. συνιστά, για να ενισχυθεί η αξιοπιστία της ρήτρας ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η προβλεψιμότητα των δράσεων της ΕΕ, η ρήτρα να αναπτυχθεί περαιτέρω ώστε να συμπεριλαμβάνει πολιτικούς και νομικούς μηχανισμούς διαδικασιών που θα πρέπει να χρησιμοποιούνται στην περίπτωση αιτήματος για την αναστολή διμερούς συνεργασίας λόγω επαναλαμβανόμενων και/ή συστηματικών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά παράβαση του διεθνούς δικαίου·

77. καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση να εξασφαλίζει ότι οι εμπορικές συμφωνίες που συνάπτονται με τρίτες χώρες περιέχουν ρήτρες που ευνοούν την κοινωνική συνοχή και εξασφαλίζουν τον σεβασμό των κοινωνικών, περιβαλλοντικών και εργασιακών προτύπων, καθώς και τη χρηστή διαχείριση των φυσικών πόρων, και δη της γης και των υδάτων· σημειώνει ότι η ΕΕ αναπτύσσει έναν μηχανισμό παρακολούθησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που θα πρέπει να συμπεριληφθεί στις νέες συμφωνίες εταιρικής σχέσης και συμφωνίες συνεργασίας, και άλλες εμπορικές συμφωνίες, που συνάπτονται με διάφορες χώρες· τονίζει ότι οι εν λόγω μηχανισμοί παρακολούθησης δεν είναι επαρκώς φιλόδοξοι και δεν ορίζονται με σαφήνεια, υπονομεύοντας τη δέσμευση που αναλαμβάνεται στης Συνθήκης της ΕΕ για την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας ανά τον κόσμο· εκφράζει ιδιαίτερο προβληματισμό επ' αυτού σχετικά με τη συμφωνία εταιρικής σχέσης και συνεργασίας (ΣΕΣΣ) με το Ουζμπεκιστάν και τη σε εκκρεμότητα ΣΕΣΣ με το Τουρκμενιστάν·

78. επαναλαμβάνει τη σύστασή του ότι η ΕΕ πρέπει να εγκρίνει μια περισσότερο συνεπή και αποτελεσματική πολιτική για τις κυρώσεις και τα περιοριστικά μέτρα της ΕΕ, προβλέποντας σαφή κριτήρια για το πότε θα πρέπει να εφαρμόζονται και ποίου τύπου κυρώσεις θα πρέπει να εφαρμόζονται, η οποία θα περιλαμβάνει διαφανή κριτήρια αναφοράς για την άρση τους· καλεί το Συμβούλιο να εξασφαλίσει ότι δεν θα χρησιμοποιούνται δύο μέτρα και δύο σταθμά κατά τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τα περιοριστικά μέτρα ή τις κυρώσεις, και ότι θα εφαρμόζονται ανεξαρτήτως πολιτικών, οικονομικών συμφερόντων και συμφερόντων στον τομέα της ασφάλειας·

79. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν τη βία κατά των γυναικών και τη συνδεόμενη με το φύλο διάσταση των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων διεθνώς, ιδίως στο πλαίσιο των ισχυουσών ή υπό διαπραγμάτευση διμερών συμφωνιών σύνδεσης και διεθνούς εμπορίου·

Ελευθερία έκφρασης (μέσα κοινωνικής δικτύωσης/ψηφιακές ελευθερίες)

80. σημειώνει ότι η Αραβική Άνοιξη κατέδειξε ότι η νέα παγκόσμια αρχιτεκτονική της ενημέρωσης και της επικοινωνίας δεν δημιουργεί απλώς νέους διαύλους για την

ελευθερία της έκφρασης αλλά παρέχει επίσης δυνατότητες νέων μορφών πολιτικής κινητοποίησης που παρακάμπτουν τις παραδοσιακές μεθόδους· επισημαίνει εν προκειμένω ότι οι αγροτικές περιοχές συχνά έχουν ανεπαρκή σύνδεση με τις σύγχρονες τεχνολογίες επικοινωνίας· καλεί τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη να αξιοποιήσουν τις θετικές δυνατότητες των νέων τεχνολογιών στην εξωτερική πολιτική της ΕΕ, τονίζοντας παράλληλα ότι η οικονομική ενίσχυση θα παρέχεται μόνο σε οργανωμένες ομάδες που διαθέτουν σαφή και συνεκτική πολιτική ατζέντα· καλεί τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο της λογοκρισίας και της καταστολής στο διαδίκτυο· χαιρετίζει τη δρομολόγηση τον Δεκέμβριο 2011 της «Στρατηγικής κατά της αποσύνδεσης» με στόχο την ανάπτυξη εργαλείων που θα επιτρέπουν στην ΕΕ στις κατάλληλες περιπτώσεις να παρέχει συνδρομή σε οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών ή μεμονωμένους πολίτες προκειμένου να παρακάμπτουν αυθαίρετες διακοπές της πρόσβασης σε τεχνολογίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας, περιλαμβανομένου του διαδικτύου·

81. αναγνωρίζει ότι η αυξανόμενη εξάρτηση από τις υποδομές της τεχνολογίας της πληροφορίας και των επικοινωνιών είναι πιθανό να δημιουργήσει νέα τρωτά σημεία και προβλήματα ασφάλειας διεθνώς· υπενθυμίζει, ωστόσο, ότι πολλά από τα αποκεντρωμένα χαρακτηριστικά που εγείρουν προβληματισμό για το διαδίκτυο από την άποψη της ασφάλειας στον κυβερνοχώρο είναι επίσης και οι ίδιοι λόγοι που το καθιστούν ένα πανίσχυρο εργαλείο για τους προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαβιούν σε καταπιεστικά καθεστώτα· υπογραμμίζει, συνεπώς, τη σημασία μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής ψηφιακής ελευθερίας με σαφή διάσταση για τα ανθρώπινα δικαιώματα, περιλαμβανομένης μιας μελέτης των επιπτώσεων στα ανθρώπινα δικαιώματα, στην ανάπτυξη πολιτικών και προγραμμάτων σχετικών με την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο, την καταπολέμηση του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο, τη διακυβέρνηση του διαδικτύου και άλλες πολιτικές της ΕΕ σε αυτόν τον τομέα· καλεί εν προκειμένω την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ να υιοθετήσουν μια προορατική προσέγγιση και να εγγράψουν στον κύριο κορμό δραστηριοτήτων το ζήτημα της ασφάλειας στον κυβερνοχώρο όσον αφορά την αλληλεπίδραση με τρίτες χώρες·

82. τονίζει ότι η καταστολή και ο έλεγχος των πολιτών και των επιχειρήσεων περιλαμβάνουν μια μεγάλη τεχνολογική συνιστώσα, μέσω του κλειδώματος του περιεχομένου και της παρακολούθησης και του εντοπισμού υποστηρικτών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δημοσιογράφων, ακτιβιστών και αντιφρονούντων, καθώς και μέσω της ποινικοποίησης της νόμιμης ηλεκτρονικής έκφρασης επιγραμμικά και της έγκρισης περιοριστικής νομοθεσίας για την αιτιολόγηση των ως άνω μέτρων συνιστά να ενσωματωθούν η προώθηση και προστασία των ψηφιακών ελευθεριών στον κύριο κορμό δραστηριοτήτων και να επανεξετάζονται σε ετήσια βάση ώστε να εξασφαλίζεται η λογοδοσία και η συνέχεια σε όλες τις εξωτερικές δράσεις και τις πολιτικές και τα μέσα χρηματοδότησης και οικονομικής ενίσχυσης της ΕΕ· καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να αναγνωρίσουν κατηγορηματικά τις ψηφιακές ελευθερίες ως θεμελιώδη δικαιώματα και ως απαραίτητες προϋποθέσεις για την άσκηση οικουμενικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων όπως η ελευθερία της έκφρασης, η ελευθερίας του συνέρχεσθαι και η πρόσβαση σε πληροφορίες, και για την εξασφάλιση διαφάνειας και λογοδοσίας στη δημόσια ζωή·

83. χαιρετίζει τη δέσμευση του σχεδίου δράσης της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα που αποσκοπεί στο να αναπτυχθούν νέες δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές για την ελευθερία της έκφρασης εντός και εκτός διαδικτύου, συμπεριλαμβανομένης της προστασίας των συντακτών ιστολογίων (bloggers) και των δημοσιογράφων, των προασπιστών των

ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κομμάτων της αντιπολίτευσης·

84. τονίζει τη σημασία της ενθάρρυνσης ενός ανεξάρτητου και ελεύθερου Τύπου και μέσων ενημέρωσης, τα οποία αποτελούν παράγοντες ζωτικής σημασίας για τη διατήρηση του κράτους δικαίου και την καταπολέμηση της διαφθοράς·

85. διαπιστώνει με προβληματισμό τις ανησυχητικές τάσεις των αυξανόμενων επιθέσεων και της τρομοκράτησης των δημοσιογράφων και εργαζομένων σε ΜΜΕ στον κόσμο· ζητεί να ενταθούν οι προσπάθειες της ΕΕ για να προαχθεί η ασφάλειά τους στον διάλογο με τους εταίρους της Ένωσης και άλλες χώρες·

86. ανησυχεί σοβαρά για εξελίξεις που οδηγούν στον περιορισμό της ελευθερίας της έκφρασης και του συνέρχεσθαι για λόγους που βασίζονται σε λανθασμένες αντιλήψεις για τους ομοφυλόφιλους και τους διεμφυλικούς· υπενθυμίζει ότι οι νόμοι και προτάσεις προς τούτο δεν συνάδουν με το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, το οποίο αποκλείει νόμους και πρακτικές διακρίσεων που βασίζονται στον σεξουαλικό προσανατολισμό· καλεί την Ύπατη Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής και τον ειδικό εντεταλμένο για τα ανθρώπινα δικαιώματα να θέτουν συστηματικά ως θέμα τις εν λόγω ανησυχίες·

87. αποδοκιμάζει τη χρήση σε τρίτες χώρες τεχνολογιών και υπηρεσιών που παράγονται στην ΕΕ με σκοπό την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσω της λογοκρισίας των πληροφοριών, της μαζικής επιτήρησης, της παρακολούθησης και ανίχνευσης και του εντοπισμού πολιτών και των δραστηριοτήτων τους στα δίκτυα (κινητής) τηλεφωνίας και στο διαδίκτυο· εκφράζει την ανησυχία του για τις πληροφορίες ότι ορισμένες επιχειρήσεις της ΕΕ συνεργάζονται με απολυταρχικά καθεστώτα παρέχοντάς τους απεριόριστη ελεύθερη πρόσβαση στα δίκτυα και τις βάσεις δεδομένων τους με τη δικαιολογία της τήρησης της τοπικής νομοθεσίας, όπως συνέβαινε στην περίπτωση της με έδρα στην ΕΕ εταιρείας TeliaSonera σε αρκετές πρώην σοβιετικές χώρες· είναι πεπεισμένο ότι οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, οι θυγατρικές και οι υπεργολάβοι τους πρέπει να διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην προώθηση και διάδοση των κοινωνικών προτύπων σε ολόκληρο τον κόσμο και ότι πρέπει επομένως να δρουν σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές αξίες και ποτέ να μην υπονομεύουν τα ανθρώπινα δικαιώματα στις προσπάθειες που καταβάλλουν προς επέκταση των αγορών τους στο εξωτερικό·

88. χαιρετίζει αποφάσεις του Συμβουλίου για την απαγόρευση ορισμένων τεχνολογιών και υπηρεσιών συστημάτων πληροφορικής στη Συρία και το Ιράν και προτρέπει την ΕΕ να θεωρήσει τις εν λόγω περιπτώσεις ως προηγούμενο για μελλοντικά περιοριστικά μέτρα κατά άλλων καθεστώτων καταπίεσης· υποστηρίζει θερμά την πρόταση να ενταχθούν οι παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο σύστημα ελέγχου εξαγωγών διπλής χρήσης της ΕΕ ως λόγος για τον οποίο μη καταχωρισμένα είδη μπορεί να υπόκεινται σε περιορισμούς εξαγωγών από κράτη μέλη· εφιστά προσοχή εν προκειμένω στη θέση του για έγκριση που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 428/2009 του Συμβουλίου περί κοινοτικού συστήματος ελέγχου των εξαγωγών, της μεταφοράς, της μεσιτείας και της διαμετακόμισης ειδών διπλής χρήσης

Υποστήριξη της ΕΕ προς την κοινωνία των πολιτών και στους προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

89. υπογραμμίζει ότι η ανάπτυξη μιας ισχυρής και ζωντανής κοινωνίας των πολιτών συνιστά βασικό παράγοντα που θα επιτρέπει τη δημοκρατική διεργασία και την καλύτερη

προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· τονίζει ότι από την κινητοποίηση της κοινωνίας των πολιτών προήλθαν οι ιστορικές αλλαγές της Αραβικής Άνοιξης·

90. αναγνωρίζει τις προσπάθειες της ΕΕ να εντείνει τη στήριξη των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών· εκτιμά ιδιαίτερα την ικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιδίδεται σε έργο κατά άμεσο τρόπο με την κοινωνία των πολιτών μέσω του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού για τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (EIDHR), του Μηχανισμού Χρηματοδότησης για την Κοινωνία των Πολιτών και του Ευρωπαϊκού Ταμείου για τη Δημοκρατία (ΕΤΔ)· εκφράζει τη λύπη του όμως διότι η ΕΕ δεν έχει ισχυρότερη συστηματική πολιτική για να πείθει τις χώρες εταίρους να καταργούν ανάρμοστους νομικούς και διοικητικούς περιορισμούς που θέτουν όρια στα οικουμενικά δικαιώματα του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι· ζητεί να εκπονηθούν κατευθυντήριες γραμμές για μια πολιτική ως ανωτέρω·

91. επαναλαμβάνει την υποστήριξή του για την εφαρμογή της έννοιας του ενστερνισμού της δημοκρατίας στην αναπτυξιακή συνεργασία της ΕΕ, και θεωρεί τον ρόλο της κοινωνίας των πολιτών ζωτικής σημασίας σε αυτό το πλαίσιο· δίνει έμφαση στην ανάγκη στενής συνεργασίας όλου του προσωπικού της ΕΕ με την κοινωνία των πολιτών στις χώρες διορισμού του· υπογραμμίζει το γεγονός ότι μια πιο στενή συνεργασία με την κοινωνία των πολιτών θα μπορούσε να συμβάλλει αποφασιστικά στην κατάρτιση εφικτών και ρεαλιστικών στρατηγικών ανά χώρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ειδικά προσαρμοσμένων στις προτεραιότητες αυτών των χωρών·

92. εκφράζει τη λύπη του διότι η δίωξη και η περιθωριοποίηση των προασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων παραμένει ευρέως διαδεδομένη τάση σε ολόκληρο τον κόσμο, ιδιαίτερα στην Κίνα και τη Ρωσία, και σε όλες τις άλλες χώρες που εξακολουθούν να έχουν την λανθασμένη άποψη ότι τα υψηλά πρότυπα στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιβάλλονται από την ΕΕ, τον ΟΗΕ και τους παγκόσμιους οργανισμούς ανθρωπίνων δικαιωμάτων· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι η τύχη των διαγραφέντων δικηγόρων στην Κίνα και των πολιτικά διωκόμενων δημοσιογράφων και εργαζόμενων στα ΜΜΕ θεωρείται εσωτερική υπόθεση· σημειώνει ότι ο δημοκρατικός χώρος περιορίζεται·

93. χαιρετίζει την απόφαση της Τρίτης Επιτροπής της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών του Νοεμβρίου 2011 σχετικά με τους προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που είχε υποστήριξη και από την ΕΕ, καθώς και τη δημόσια στήριξη που δόθηκε από την ΕΕ στον ειδικό εισηγητή του ΟΗΕ για τους προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τους συναφείς περιφερειακούς μηχανισμούς για την προστασία των προασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

94. υποστηρίζει τα σχέδια για τη δημιουργία μιας σε εθελοντική βάση ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας με στόχο την παροχή προσωρινού καταφυγίου σε προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για τους οποίους απαιτείται επείγουσα μετεγκατάσταση από τις χώρες καταγωγής τους στο πλαίσιο του EIDHR· τονίζει ότι αυτή η πρωτοβουλία πρέπει να υλοποιηθεί κατά τρόπο που να συμπληρώνει τα ήδη υφιστάμενα προγράμματα καταφυγίου·

95. σημειώνει ότι οι προασπιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων που εργάζονται σε απομακρυσμένες περιοχές και ζώνες συγκρούσεων είναι αυτοί που είναι οι περισσότερο εκτεθειμένοι σε απειλές και κινδύνους και έχουν τη μικρότερη επαφή με το προσωπικό της ΕΕ· παροτρύνει όλες τις αντιπροσωπείες της ΕΕ να αναπτύξουν τοπικές στρατηγικές

για τα ανθρώπινα δικαιώματα για να διατηρούν τακτικές επαφές με προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επί τόπου και για να τους παρέχουν την απαραίτητη συνδρομή και προστασία, όπως απαιτείται σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για τους προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων·

96. υπογραμμίζει πόσο μεγάλη σημασία έχει το να αναλαμβάνει η ΕΕ ενεργό δράση (αντίδραση και παροχή υποστήριξης στους προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που απειλούνται· παρατήρηση δικών εναντίον προασπιστών ανθρωπίνων δικαιωμάτων· άμεση, ηχηρή και προβεβλημένη αντίδραση για περιορισμούς των ελευθεριών της έκφρασης, του συνεταιρίζεσθαι και του συνέρχεσθαι) και σε συστηματική βάση ενημέρωση των προασπιστών ανθρωπίνων δικαιωμάτων και/ή των οικογενειών τους σχετικά με ενέργειες που πραγματοποιούνται εξ ονόματός τους, όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ για τους προασπιστές ανθρωπίνων δικαιωμάτων· ζητεί επ' αυτού ενίσχυση του Μηχανισμού για τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (EIDHR) με σκοπό την παροχή μέτρων επείγουσας προστασίας σε προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διατρέχουν κίνδυνο ή ευρίσκονται υπό απειλή κινδύνου·

97. εκφράζει τη λύπη του διότι η έκκλησή του να ενισχυθεί η ορατότητα του ετήσιου βραβείου Ζαχάρωφ δεν λαμβάνεται υπόψη, δεδομένου ότι το βραβείο Ζαχάρωφ αναφέρεται μόνο με δηλωτικό τρόπο στο κεφάλαιο σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην ετήσια έκθεση· υπογραμμίζει για μια ακόμη φορά ότι είναι αναγκαία η αρμόζουσα παρακολούθηση της ευημερίας των υποψηφίων και των βραβευθέντων από την ΕΥΕΔ, καθώς και της κατάστασης στη χώρα εκάστου· επαναλαμβάνει την έκκλησή τους προς την ΕΥΕΔ και την Επιτροπή να διατηρούν τακτικές επαφές με τους υποψηφίους και τους βραβευθέντες του βραβείου Ζαχάρωφ, για να εξασφαλίζεται η συνέχιση του διαλόγου και της παρακολούθησης της κατάστασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις αντίστοιχες χώρες, καθώς και η παροχή προστασίας σε όσους υφίστανται βίαιους διωγμούς· καλεί την ΕΥΕΔ να συμπεριλάβει το βραβείο Ζαχάρωφ στο κεφάλαιο για τους προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην ετήσια έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα·

98. καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να στηρίζουν, να καταρτίζουν και να ενισχύσουν προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ακτιβιστές της κοινωνίας των πολιτών και ανεξάρτητους δημοσιογράφους και να μεριμνούν για την ασφάλεια και την επιγραμμική ελευθερία τους, και να βεβαιώνουν τα θεμελιώδη δικαιώματα της ελευθερίας της έκφρασης, της ελευθερίας του συνέρχεσθαι και της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι ηλεκτρονικά·

Ενέργειες της ΕΕ κατά της θανατικής ποινής

99. επαναλαμβάνει ότι είναι κατηγορηματικά αντίθετο στη θανατική ποινή σε όλες τις υποθέσεις και περιστάσεις και υποστηρίζει σθεναρά τις προσπάθειες της ΕΕ να εγκριθεί μια ισχυρή απόφαση για την αναστολή της θανατικής ποινής στην 67η συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, φιλοδοξώντας παράλληλα ότι αυτό θα λειτουργήσει καταλυτικά στις προετοιμασίες για το Παγκόσμιο Συνέδριο κατά της Θανατικής Ποινής· υπογραμμίζει το γεγονός ότι η ΕΕ είναι ο ηγετικός παράγοντας και ο μεγαλύτερος χορηγός στον αγώνα για την κατάργηση της θανατικής ποινής·

100. καλεί τα κράτη μέλη να απέχουν από την εμπορία ή την προώθηση εξοπλισμού ο οποίος απαγορεύεται βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 της 27ης Ιουνίου 2005 για το εμπόριο ορισμένων αντικειμένων δυναμένων να χρησιμοποιηθούν για τη θανατική ποινή,

για βασανιστήρια ή άλλη σκληρή, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία· ζητεί να διεξάγονται τακτικοί και εξελιγμένοι έλεγχοι στις εξαγωγές φαρμακευτικών προϊόντων που παρασκευάζονται από φαρμακευτικές εταιρείες της ΕΕ και τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στην εκτέλεση θανατικών ποινών σε τρίτες χώρες· επικροτεί, εν προκειμένω, την απόφαση που έλαβε η Επιτροπής το 2011 να τροποποιήσει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 για να ενισχύσει τους ελέγχους στις εξαγωγές συγκεκριμένων φαρμακευτικών προϊόντων δυνάμενων να χρησιμοποιηθούν στη θανατική ποινή· επικροτεί τα προληπτικά μέτρα που έλαβαν ορισμένες φαρμακευτικές εταιρείες της ΕΕ για την αναστολή των εξαγωγών σε τρίτες χώρες όπου υπάρχει προβλέψιμος κίνδυνος χρήσης τέτοιων φαρμακευτικών προϊόντων για εκτελέσεις· ζητεί επιτακτικά να λάβουν παρόμοια μέτρα περισσότερες φαρμακευτικές εταιρείες της ΕΕ· καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1236/2005 ρήτρα που δεν θα αφήνει περιθώρια διαφυγής βάσει της οποία θα απαιτείται, μεταξύ άλλων, προηγούμενη άδεια εξαγωγής για οιοδήποτε φαρμακευτικό προϊόν δυνάμενο να χρησιμοποιηθεί για εκτελέσεις·

101. χαιρετίζει το συμπέρασμα οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων σύμφωνα με το οποίο η εφαρμογή της θανατικής ποινής το 2011 επιβεβαιώνει σε γενικές γραμμές την παγκόσμια τάση για κατάργησή της· επικροτεί την κατάργηση της θανατικής ποινής στην Ταϊλάνδη για κακοποιούς κάτω των 18 ετών· εκφράζει, ωστόσο, τη λύπη του για τη σημαντική αύξηση των εκτελέσεων στο Ιράν, το Ιράκ, το Αφγανιστάν και τη Σαουδική Αραβία· εκφράζει τη σφοδρή απογοήτευσή του για την άρνηση της Κίνας να αποκαλύψει αξιόπιστα στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή της θανατικής ποινής και των εκτελέσεων, οι οποίες, σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία, ανέρχονται σε χιλιάδες· χαιρετίζει την κατάργηση της θανατικής ποινής στην πολιτεία του Ιλινόις των ΗΠΑ αλλά εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες εξακολουθούν να πραγματοποιούν εκτελέσεις μολονότι το 2011 ήταν η μόνη χώρα που συνέχιζε την πρακτική αυτή μεταξύ των χωρών της G8· υπενθυμίζει με ανησυχία ότι η Λευκορωσία είναι η μοναδική ευρωπαϊκή χώρα που συνεχίζει να εφαρμόζει τη θανατική ποινή· προτρέπει την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να ανακινούν διαρκώς και κατά προτεραιότητα το ζήτημα αυτό στους διαλόγους τους με τις εν λόγω χώρες·

102. αναφέρει ότι η ΕΕ, η οποία έχει ήδη επιτύχει στο παρελθόν απτά αποτελέσματα όσον αφορά την καταπολέμηση της θανατικής ποινής, πρέπει να αναλάβει πιο αποφασιστικό ρόλο και να καλέσει τα θεσμικά όργανα και τα κράτη μέλη να τηρούν και να ενισχύουν τη δέσμευσή τους και την πολιτική τους βούληση ως προς αυτό το θέμα, προκειμένου να είναι σε θέση να καταργήσουν οριστικά τη θανατική ποινή σε παγκόσμιο επίπεδο·

Βασανιστήρια και άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης και ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας

103. χαιρετίζει την έγκριση των ενημερωμένων κατευθυντήριων γραμμών της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι των τρίτων χωρών όσον αφορά τα βασανιστήρια ή άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας· υπενθυμίζει, ωστόσο, ότι, προκειμένου να επιτευχθούν ουσιαστικά βήματα προόδου στην πολιτική της ΕΕ, πρέπει να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις της αύξησης της επαγρύπνησης της κοινής γνώμης και της εφαρμογής·

104. επικροτεί το γεγονός ότι, στις ενημερωμένες κατευθυντήριες γραμμές, διευρύνονται οι ομάδες που χρήζουν ειδικής προστασίας ώστε να περιλαμβάνουν άτομα που

αντιμετωπίζουν διακρίσεις λόγω γενετήσιου προσανατολισμού ή ταυτότητας φύλου, καθώς και τη δέσμευση να ζητηθεί από τρίτες χώρες να θεσπίσουν εγχώριες διαδικασίες για καταγγελίες και αναφορές που θα είναι προσαρμοσμένες στο φύλο ή στις ανάγκες των παιδιών· εκφράζει τη λύπη του, ωστόσο, για το γεγονός ότι οι συντονισμένες προσπάθειες της ΕΕ να αντιμετωπίσει τα βασανιστήρια δεν συνεκτιμούν τη διάσταση του φύλου με πιο ολοκληρωμένο τρόπο, γεγονός που οφείλεται κυρίως στην έλλειψη ουσιαστικής πληροφόρησης για όλες τις μορφές βασανιστηρίων και κακομεταχείρισης·

105. υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό να συνδεθούν οι κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ με τους τρόπους εφαρμογής του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου της Σύμβασης του ΟΗΕ κατά των Βασανιστηρίων (ΠΠΣΚΒ), με ιδιαίτερη έμφαση στους εθνικούς μηχανισμούς πρόληψης·

106. υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με τον ορισμό που διατυπώθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη, δουλεία είναι το καθεστώς ή η κατάσταση ενός ατόμου επί του οποίου ασκούνται όλες ή ορισμένες από τις πτυχές του δικαιώματος ιδιοκτησίας· καταδικάζει το γεγονός ότι εξακολουθούν να υπάρχουν μορφές σύγχρονης δουλείας, ακόμη και εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης· ζητεί, επομένως, από την Επιτροπή να ακολουθήσει μια πολύ δυναμική πολιτική στο θέμα αυτό, ιδίως σε ό, τι αφορά το οικιακό προσωπικό, που αποτελεί την κοινωνικοεπαγγελματική κατηγορία που πλήττεται περισσότερο από αυτές τις μορφές δουλείας·

107. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι η πολιτική κατάχρηση της ψυχιατρικής εξακολουθεί να αποτελεί οδυνηρό ζήτημα σε αρκετές χώρες που έχουν ιστορικό χρήσης βίαιων ψυχιατρικών μεθόδων για την υποστήριξη αντιδημοκρατικών καθεστώτων, προσπαθώντας να εκφοβίσουν και να παρεμποδίσουν διαφωνούντα τμήματα της κοινωνίας και άτομα· υπογραμμίζει με ανησυχία ότι αυτή η τάση συνοδεύεται από ασαφείς και ακαθόριστες μορφές βασανιστηρίων, συμπεριλαμβανομένων του ψυχολογικού τρόμου και ταπεινωτικών συνθηκών φυλάκισης·

108. εφιστά την προσοχή στη σημασία της έκθεσης του ειδικού εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών της 5ης Αυγούστου 2011 (A/66/268) σχετικά με τα βασανιστήρια και άλλες μορφές σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, που εστιάζει στις επιπτώσεις της απομόνωσης, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης αυτής της μεθόδου σε ψυχιατρικές κλινικές· εκφράζει την έντονη ανησυχία του μετά από τα στοιχεία από διάφορες χώρες σύμφωνα με τα οποία ψυχιατρικά νοσοκομεία χρησιμοποιούνται ως de facto κέντρα κράτησης· καλεί την ΑΠ/ΥΕ, τον Ειδικό Εντεταλμένο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ΕΥΕΔ και την Επιτροπή να δώσουν την απαιτούμενη προσοχή σε αυτό το πρόβλημα·

109. εκφράζει ανησυχία για τη μελλοντική λειτουργία κέντρων αποκατάστασης για θύματα βασανιστηρίων· καλεί την ΕΥΕΔ και τις υπηρεσίες της Επιτροπής να συνεργαστούν καθ' υπέρβαση της διαχωριστικής γραμμής ανάμεσα στις εξωτερικές και εσωτερικές πολιτικές για να διασφαλίσουν ότι οι διαχωρισμοί της διοικητικής αρμοδιότητας δεν θέτουν σε κίνδυνο τη στήριξη της ΕΕ σε κέντρα αποκατάστασης τόσο εκτός όσο και εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

110. εκφράζει τη λύπη του διότι οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα κατεχόμενα εδάφη της Κύπρου είναι πάντα ένα οδυνηρό ζήτημα· επισημαίνει ότι οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις εμποδίζουν μέχρι σήμερα χιλιάδες πρόσφυγες που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες και τις περιουσίες τους να ζήσουν στην

πατρίδα τους· σημειώνει ακόμη ότι οι οικογένειες και οι συγγενείς των αγνοουμένων εξακολουθούν να στερούνται το δικαίωμα να λάβουν απάντηση σχετικά με την τύχη των οικείων τους, καθώς η Τουρκία δεν διευκολύνει την πρόσβαση σε στρατιωτικές ζώνες και στα αρχεία που περιλαμβάνουν σχετικές εκθέσεις για τις έρευνες της Επιτροπής Αγνοουμένων στην Κύπρο·

Διακρίσεις

111. εμμένει στην άποψη ότι ο πολιτικός διάλογος για τα ανθρώπινα δικαιώματα μεταξύ της ΕΕ και τρίτων χωρών πρέπει να καλύπτει ένα πιο περιεκτικό και πλήρη ορισμό για τη μη-διακριτική μεταχείριση, μεταξύ άλλων, λόγω θρησκείας ή πεποιθήσεων, φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, ηλικίας, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου·

112. υπογραμμίζει ότι, προκειμένου η εξωτερική πολιτική της ΕΕ να είναι αξιόπιστη και συνεπής στο πεδίο των θεμελιωδών δικαιωμάτων, της ισότητας και της καταπολέμησης των διακρίσεων, το Συμβούλιο θα πρέπει να εγκρίνει την οδηγία σχετικά με την ίση μεταχείριση των προσώπων ανεξαρτήτως θρησκείας ή πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού και να διευρύνει το πεδίο εφαρμογής της απόφασης-πλαίσιο σχετικά με τον ρατσισμό και την ξενοφοβία, ώστε να καλύπτει και άλλες ομάδες στόχο, όπως τους ΛΟΑΔ·

113. καλεί επιτακτικά τα κράτη μέλη να αντιταχθούν σθεναρά σε κάθε προσπάθεια υπονόμευσης της έννοιας της οικουμενικότητας, του αδιαιρέτου και της αλληλεξάρτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και να προτρέψουν ενεργά το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ (UNHRC) να εξετάζει με την ίδια προσοχή τις διακρίσεις κάθε είδους, συμπεριλαμβανομένων των διακρίσεων λόγω φύλου, ταυτότητας του φύλου, φυλής, ηλικίας, γενετήσιου προσανατολισμού και θρησκείας ή πεποιθήσεων· εκφράζει τη βαθιά του απογοήτευση για το γεγονός ότι η ομοφυλοφιλία εξακολουθεί να αποτελεί ποινικό αδίκημα σε 78 κράτη, συμπεριλαμβανομένων πέντε κρατών στα οποία τιμωρείται με θανατική ποινή· καλεί αυτά τα κράτη να αποποινικοποιήσουν την ομοφυλοφιλία χωρίς καθυστέρηση, να αποφυλακίσουν όσους έχουν φυλακιστεί με βάση τον γενετήσιο προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου τους και να μην τους εκτελέσουν· καλεί την ΕΥΕΔ να αξιοποιήσει στο έπακρο τη δέσμη εργαλείων ΛΟΑΔ για να προστατέψει τα δικαιώματα των ΛΟΑΔ· καλεί το Συμβούλιο να εργαστεί για να θεσπιστούν δεσμευτικές κατευθυντήριες γραμμές σε αυτό τον τομέα· καλεί την ΕΥΕΔ και τα κράτη μέλη να συνδράμουν τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ΛΟΑΔ σε χώρες στις οποίες διατρέχουν κίνδυνο και την ΑΠ/ΥΕ και τον Ειδικό Εντεταλμένο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα να συνεχίσουν να καθιστούν σαφή την αταλάντευτη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπέρ της ισότητας και της εξάλειψης των διακρίσεων με βάση τον γενετήσιο προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου και την έκφραση φύλου παγκοσμίως, μεταξύ άλλων εγκαινιάζοντας και υποστηρίζοντας πρωτοβουλίες σε διμερές και διεθνές επίπεδο, καθώς και σε επίπεδο Ηνωμένων Εθνών για τα θέματα αυτά· επαναλαμβάνει την έκκλησή του προς την Επιτροπή να εκδώσει οδικό χάρτη για την ισότητα με βάση τον γενετήσιο προσανατολισμό και την ταυτότητα φύλου·

114. καλεί τα κράτη μέλη να χορηγούν άσυλο σε αιτούντες που προσπαθούν να αποφύγουν τη δίωξη σε χώρες όπου οι λεσβίες, οι ομοφυλόφιλοι, οι αμφιφυλόφιλοι, οι διεμφυλικοί και οι μεσόφυλοι (LGBTI) είναι αξιόποινοι, με βάση τους τεκμηριωμένους φόβους δίωξης των αιτούντων άσυλο και τον αυτοπροσδιορισμό τους ως λεσβιών, ομοφυλοφίλων,

αμφιφυλόφιλων, διεμφυλικών ή μεσόφυλων·

115. επιβεβαιώνει ότι η αρχή της μη επιβολής διακρίσεων, περιλαμβανομένων των διακρίσεων λόγω φύλου και γενετήσιου προσανατολισμού, συνιστά θεμελιώδες στοιχείο της συμφωνίας εταιρικής σχέσης ΑΚΕ-ΕΕ·

116. υπογραμμίζει την κύρωση από την ΕΕ της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία (UNCRPD) και την έγκριση της ευρωπαϊκής στρατηγικής για την αναπηρία 2010-2020, ιδιαίτερα τον τομέα δράσης 8· καταδικάζει όλες τις μορφές διακρίσεων λόγω αναπηρίας και καλεί όλα τα κράτη να κυρώσουν και να εφαρμόσουν τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία· επισημαίνει ότι η ΕΕ πρέπει επίσης να παρακολουθεί την εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία στο έδαφός της· καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη να υποστηρίξουν εντός και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης τη διεθνή Σύμβαση για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία που θεσπίστηκε το 2006 στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών·

117. καταδικάζει τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διαπράττονται εις βάρος ανθρώπων που υφίστανται διακρίσεις λόγω κάστας, συμπεριλαμβανομένων της άρνησης της ισότητας και της πρόσβασης στη δικαιοσύνη, του συνεχιζόμενου διαχωρισμού και των εμποδίων που τίθενται στην άσκηση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων λόγω κάστας· ζητεί από το Συμβούλιο, την ΕΥΕΔ και την Επιτροπή να αναλάβουν κοινή δράση για τις διακρίσεις λόγω κάστας, συμπεριλαμβανομένων ανακοινώσεων της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, πλαισίων συνεργασίας και ανά χώρα στρατηγικών και διαλόγων, κατά περίπτωση, και να προωθήσουν το σχέδιο αρχών και κατευθυντήριων γραμμών των Ηνωμένων Εθνών για την εξάλειψη των διακρίσεων λόγω εργασίας και καταγωγής ως κατευθυντήριο πλαίσιο για την εξάλειψη των διακρίσεων λόγω κάστας, καθώς και να εργαστούν για την έγκρισή τους από το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών·

118. ζητεί από την ΥΕ/ΑΠ και τον Ειδικό Εντεταλμένο για τα ανθρώπινα δικαιώματα να αναγνωρίσουν πλήρως τις διακρίσεις λόγω κάστας ως διατομεακό πρόβλημα που συνδέεται με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη φτώχεια με σοβαρές επιπτώσεις, ιδίως για τις γυναίκες·

119. χαιρετίζει το γεγονός ότι οι κατευθυντήριες αρχές για τις συνθήκες εξαιρετικής ένδειας και τα ανθρώπινα δικαιώματα του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών βασίζονται στην αλληλεξάρτηση και στον αδιαίρετο χαρακτήρα όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και στις αρχές της συμμετοχής και της χειραφέτησης των ατόμων που ζουν σε συνθήκες εξαιρετικής ένδειας· τονίζει ότι είναι αδύνατος ο διαχωρισμός της εξαιρετικής ένδειας από τα ανθρώπινα δικαιώματα: από τη μία πλευρά, τα άτομα που ζουν σε συνθήκες εξαιρετικής ένδειας συχνά στερούνται τα ανθρώπινα δικαιώματά τους, ατομικά πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά· από την άλλη πλευρά, στον αγώνα κατά της εξαιρετικής ένδειας απαιτείται μια προσέγγιση με βάση τα ανθρώπινα δικαιώματα προκειμένου να γίνει κατανοητή η κατάσταση και να καταπολεμηθεί· καλεί το Συμβούλιο της Ένωσης να στηρίξει την εν λόγω προσέγγιση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών·

120. σημειώνει με ανησυχία ότι οι αυτόχθονες πληθυσμοί διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο να αποτελέσουν θύματα διακρίσεων και ότι είναι ιδιαίτερα ευάλωτοι σε πολιτικές, οικονομικές, περιβαλλοντικές και εργασιακές αλλαγές και διαταραχές· σημειώνει ότι οι

περισσότεροι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και έχουν περιορισμένη ή καθόλου πρόσβαση στα συστήματα εκπροσώπησης, λήψης πολιτικών αποφάσεων ή δικαιοσύνης· ανησυχεί ιδιαίτερα για τις καταγγελίες για ευρέως διαδεδομένη αρπαγή γαιών, εκτοπίσεις πληθυσμού και παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αποτελούν απότοκο ένοπλων συγκρούσεων·

121. καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να προωθήσουν ως επίσημο και νομικά αναγνωρισμένο τον όρο «κλιματικός πρόσφυγας» (για ανθρώπους που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις κατοικίες τους και να αναζητήσουν καταφύγιο στο εξωτερικό ως συνέπεια της κλιματικής αλλαγής), ο οποίος δεν αναγνωρίζεται ακόμη από το διεθνές δίκαιο ούτε από οιαδήποτε νομικά δεσμευτική διεθνή συμφωνία·

122. επισημαίνει τη σημασία που έχει το δικαίωμα ιθαγένειας ως ένα από τα πλέον θεμελιώδη δικαιώματα, καθώς σε πολλές χώρες μόνον όσοι αναγνωρίζονται ως πολίτες με πλήρη δικαιώματα δικαιούνται να έχουν και να ασκούν τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματά τους, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων για δημόσια ασφάλεια, ευημερία και εκπαίδευση·

123. επισημαίνει ότι οι παραδοσιακές εθνικές μειονοτικές κοινότητες έχουν ειδικές ανάγκες που είναι διαφορετικές από αυτές των λοιπών μειονοτικών ομάδων και ότι απαιτείται η προάσπιση της ίσης μεταχείρισης των μειονοτήτων αυτών σε ό, τι αφορά την εκπαίδευση, την υγειονομική περίθαλψη, τις κοινωνικές υπηρεσίες και άλλες δημόσιες υπηρεσίες, ενώ επιπλέον πρέπει να προωθηθεί η πλήρης και αποτελεσματική ισότητα σε όλους τους τομείς της οικονομικής, κοινωνικής, πολιτικής και πολιτιστικής ζωής μεταξύ των ατόμων που ανήκουν σε εθνική μειονότητα και όσων ανήκουν στην πλειονότητα·

Γυναίκες και τα παιδιά σε καταστάσεις ένοπλης σύρραξης

124. επιδοκιμάζει την ιδιαίτερη προσοχή που δόθηκε στην πρόκληση της εφαρμογής των ψηφισμάτων για τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια στις πολιτικές της ΕΕ, όπως καταδεικνύεται στην έκθεση για τους δείκτες της ΕΕ για τη συνολική προσέγγιση της εφαρμογής, από πλευράς ΕΕ, των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ 1325 και 1820, που ενέκρινε του Συμβούλιο της ΕΕ στις 13 Μαΐου 2011· χαιρετίζει τις πολιτικές ενέργειες που έχει αναλάβει η ΕΕ για να διασφαλίσει την επιμήκυνση της εντολής του Ειδικού Εντεταλμένου του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών για τα παιδιά και την ένοπλη σύρραξη στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ· συμμερίζεται την άποψη που εκφράστηκε στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 1ης Δεκεμβρίου 2011 για την Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας ότι η διαρκής και συστηματική προσοχή σε θέματα που συνδέονται με τα ανθρώπινα δικαιώματα, το φύλο και τα παιδιά που πλήττονται από ένοπλες συρράξεις θα πρέπει να αποτελεί πρώτιστο μέλημα σε όλες τις φάσεις των αποστολών ΚΠΑΑ·

125. εκτιμά ότι, για την εξασφάλιση της ουσιαστικής συμμετοχής των γυναικών όπου σήμερα υποεκπροσωπούνται στις πολιτικές οργανώσεις ή στις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, έχει ιδιαίτερη σημασία να προβλεφθούν τρόποι εκπαίδευσης και πλαισίωσης τόσο του προσωπικού των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων που ασχολείται με τα θέματα της ισότητας των φύλων όσο και των γυναικών επιτόπου, ώστε να μπορούν να συμβάλλουν ουσιαστικά στις διαδικασίες αποκατάστασης της ειρήνης και επίλυσης των συγκρούσεων·

126. αναγνωρίζει ότι η απτή πρόοδος στη βελτίωση της κατάστασης των γυναικών και των

παιδιών σε καταστάσεις ένοπλης σύρραξης συχνά εξαρτάται από την εξασφάλιση σαφών και ενοποιημένων δομών λογοδοσίας στις στρατιωτικές υπηρεσίες και τις υπηρεσίες ασφαλείας υπό μη στρατιωτικό έλεγχο· προτρέπει, ως εκ τούτου, τα αρμόδια θεσμικά όργανα της ΕΕ να αναζητήσουν και να εφαρμόσουν πιο αποτελεσματικές μεθόδους για να διεξάγουν μεταρρυθμίσεις στον τομέα της ασφάλειας σε χώρες υπό σύρραξη ή μετά από συρράξεις, με ιδιαίτερη έμφαση στο πλαίσιο αυτό στα δικαιώματα των γυναικών και των παιδιών, στην ένταξη και τη χειραφέτηση· καλεί την ΕΥΕΔ και την Επιτροπή να λάβουν υπόψη το θέμα αυτό στον προγραμματισμό και την εφαρμογή μηχανισμών εξωτερικής υποστήριξης για τη μεταρρύθμιση του τομέα της ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένης της σημασίας που έχει η χειραφέτηση των γυναικών για την ανοικοδόμηση μετά από συγκρούσεις·

127. ζητεί τον αφοπλισμό, την αποκατάσταση και την επανένταξη των παιδιών στρατιωτών ως βασικό στοιχείο των πολιτικών της ΕΕ που στοχεύουν στην ενίσχυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την προστασία των παιδιών και την αντικατάσταση της βίας από μηχανισμούς επίλυσης πολιτικών συγκρούσεων·

128. εκφράζει την έντονη ανησυχία του σε σχέση με την περιοχή των Μεγάλων Λιμνών της Αφρικής, όπου ο βιασμός αποτελεί πολεμικό όπλο για την εξαφάνιση ολόκληρων πληθυσμιακών ομάδων·

Δικαιώματα των γυναικών

129. προτρέπει την ΕΕ να ενισχύσει τις δράσεις της για να μπει ένα τέλος στις πρακτικές του ακρωτηριασμού των γυναικείων γεννητικών οργάνων, των πρώιμων και καταναγκαστικών γάμων, των θανατώσεων για λόγους τιμής και της αναγκαστικής και για λόγους επιλογής φύλου άμβλωσης· επιμένει ότι αυτές οι πολιτικές θα πρέπει να αποτελούν ουσιαστικά στοιχεία της προσέγγισης της αναπτυξιακής συνεργασίας από πλευράς ΕΕ· υπογραμμίζει τη σημασία της επαρκούς πρόσβασης σε ιατρική φροντίδα και της ενημέρωσης και εκπαίδευσης σε θέματα σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας και σχετικών δικαιωμάτων, για την καλή διαβίωση των γυναικών και των κοριτσιών σε όλες τις χώρες·

130. σημειώνει ότι εξακολουθεί να μην αποδίδεται επαρκής προσοχή στις παραβιάσεις των σεξουαλικών και αναπαραγωγικών δικαιωμάτων που θέτουν σε κίνδυνο τις προσπάθειες για την υλοποίηση των δεσμεύσεων του προγράμματος δράσης του Καΐρου που εγκρίθηκε στη Διεθνή Διάσκεψη για τον Πληθυσμό και την Ανάπτυξη (ICPD) και την αντιμετώπιση των διακρίσεων – περιλαμβανομένων των διακρίσεων και της ανισότητας λόγω φύλου – σε στρατηγικές για δημογραφικά θέματα και θέματα ανάπτυξης· υπογραμμίζει ότι η πρόοδος όσον αφορά την αναπαραγωγική υγεία περιορίζεται σε ορισμένα περιβάλλοντα από παραβιάσεις όπως γάμοι παιδιών, πρώιμος και υποχρεωτικός γάμος και μη επιβολή νόμιμης ηλικίας γάμου, από πρακτικές εξαναγκασμού όπως υποχρεωτική στείρωση ή ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων, καθώς και από την άρνηση αναγνώρισης στις γυναίκες και τα κορίτσια του δικαιώματος να λαμβάνουν αυτόνομα αποφάσεις σε σχέση με τη σεξουαλική και αναπαραγωγική τους υγεία χωρίς να πέφτουν θύματα διακρίσεων, εξαναγκασμού και βίας· ζητεί να εφαρμοστεί το πρόγραμμα δράσης του Καΐρου όσον αφορά τις πτυχές του που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και την αναπτυξιακή πολιτική, με στόχο την προώθηση της ισότητας των φύλων και των δικαιωμάτων των γυναικών και των παιδιών, περιλαμβανομένης της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας και των σεξουαλικών

και αναπαραγωγικών δικαιωμάτων·

131. προτρέπει την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να διασφαλίσουν ότι η διεργασία επιχειρησιακής επανεξέτασης της ICPD+20 οδηγεί σε μια ολοκληρωμένη επανεξέταση όλων των πτυχών που συνδέονται με την πλήρη άσκηση των σεξουαλικών και αναπαραγωγικών δικαιωμάτων, επαναβεβαιώνει μια ισχυρή και προοδευτική προσέγγιση των σεξουαλικών και αναπαραγωγικών δικαιωμάτων για όλους, ότι είναι σύμφωνη με τα διεθνή πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα και ενισχύει την ευθύνη των κυβερνήσεων όσον αφορά την επίτευξη των συμφωνηθέντων στόχων· καλεί ιδιαίτερα την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να διασφαλίσουν ότι η διεργασία επανεξέτασης διενεργείται με συμμετοχικό τρόπο και ότι παρέχει ευκαιρίες σε διάφορους κύκλους συμφερόντων, μεταξύ άλλων κοινωνία των πολιτών καθώς και γυναίκες, εφήβους και νέους να συμμετάσχουν με ουσιαστικό τρόπο· υπενθυμίζει ότι το πλαίσιο για μια τέτοια επανεξέταση πρέπει να βασίζεται στα ανθρώπινα δικαιώματα και να εστιάζει συγκεκριμένα στα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά δικαιώματα·

132. υπενθυμίζει το ψήφισμα 11/8 του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με την πρόληψη της θνησιμότητας και νοσηρότητας των μητέρων και τα ανθρώπινα δικαιώματα, στο οποίο τονίζεται ότι η πρόληψη της θνησιμότητας και νοσηρότητας των μητέρων απαιτεί την αποτελεσματική προώθηση και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων γυναικών και κοριτσιών, ιδιαίτερα των δικαιωμάτων τους στη ζωή, την εκπαίδευση, την πληροφόρηση και την υγεία· τονίζει ότι η ΕΕ πρέπει κατά συνέπεια να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο με τη συμβολή της στη μείωση των δυνάμενων να προληφθούν επιπλοκών που παρατηρούνται πριν, κατά τη διάρκεια και μετά την εγκυμοσύνη και τον τοκετό·

133. καλεί την ΕΕ να συνεργαστεί στενά με τη Μονάδα του ΟΗΕ για τις γυναίκες τόσο σε διμερές επίπεδο όσο και σε διεθνές, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο για την εφαρμογή των δικαιωμάτων των γυναικών· τονίζει, ιδιαίτερα, την ανάγκη όχι μόνο προώθησης προγραμμάτων εκπαίδευσης σε θέματα υγείας και κατάλληλων προγραμμάτων για τη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία και τα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά δικαιώματα, που αποτελούν εξέχον τμήμα της πολιτικής της ΕΕ για την ανάπτυξη και τα ανθρώπινα δικαιώματα προς τρίτες χώρες, αλλά και διασφάλισης ότι οι γυναίκες έχουν δίκαιη πρόσβαση σε δημόσια συστήματα υγειονομικής περίθαλψης και σε επαρκή γυναικολογική και μαιευτική περίθαλψη, όπως ορίζονται από την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας·

134. προτρέπει την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων ως μέρος μιας συνολικής στρατηγικής για την καταπολέμηση της βίας εναντίον των γυναικών, περιλαμβανομένης της ανάπτυξης ενός σχεδίου δράσεων της ΕΕ για τον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων σύμφωνα με την αρχή της δέουσας επιμέλειας· παροτρύνει την ΕΥΕΔ και τα κράτη μέλη να συνεχίσουν να εξετάζουν το ζήτημα του ακρωτηριασμού των γυναικείων γεννητικών οργάνων στους πολιτικούς διαλόγους τους και τους διαλόγους περί άσκησης πολιτικής με χώρες εταίρους όπου η πρακτική αυτή εξακολουθεί να εφαρμόζεται, και να περιλαμβάνουν σε αυτούς τους διαλόγους προασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που ήδη εργάζονται για να τεθεί τέρμα στην πρακτική αυτή, μαζί με κορίτσια και γυναίκες που πλήττονται άμεσα από την πρακτική, ηγέτες των τοπικών κοινοτήτων, θρησκευτικούς ηγέτες, δασκάλους, εργαζόμενους στον τομέα της υγείας και κυβερνητικούς αξιωματούχους τόσο σε τοπικό όσο και σε εθνικό επίπεδο·

υπογραμμίζει την ανάγκη η ΕΥΕΔ να αναπτύξει ειδική δέσμη εργαλείων για τον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων στο πλαίσιο των ενεργειών της για την εφαρμογή του στρατηγικού πλαισίου της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία·

135. υπογραμμίζει ότι η πρόοδος όσον αφορά την αναπαραγωγική υγεία περιορίζεται σε ορισμένα περιβάλλοντα από παραβιάσεις όπως γάμοι παιδιών, πρώιμος και υποχρεωτικός γάμος και μη επιβολή νόμιμης ηλικίας γάμου, από πρακτικές εξαναγκασμού όπως υποχρεωτική στείρωση ή ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων, καθώς και από την άρνηση αναγνώρισης στις γυναίκες και τα κορίτσια του δικαιώματος να λαμβάνουν αυτόνομα αποφάσεις σε σχέση με τη σεξουαλική και αναπαραγωγική τους υγεία χωρίς να πέφτουν θύματα διακρίσεων, εξαναγκασμού και βίας·

136. επικροτεί τη δέσμευση που ανέλαβαν αρκετά κράτη μέλη με σκοπό να καταπολεμηθεί η βία κατά των γυναικών, η ενδοοικογενειακή βία και ο ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων, ιδιαίτερα οι διασυνοριακές διαστάσεις τους· επαναλαμβάνει την ανάγκη ύπαρξης συνοχής στις εσωτερικές και εξωτερικές πολιτικές της ΕΕ σε αυτά τα ζητήματα και προτρέπει την Επιτροπή να θέσει σε προτεραιότητα την καταπολέμηση της βίας κατά γυναικών και κοριτσιών, καθώς και της γυναικοκτονίας, και, μέσω του καταμερισμού επαρκών οικονομικών πόρων, να στηρίξει στοχοθετημένα και καινοτόμα προγράμματα τόσο στην ΕΕ όσο και σε τρίτες χώρες· ενθαρρύνει την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να υπογράψουν και να κυρώσουν τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας·

137. χαιρετίζει την έγκριση της οδηγίας 2011/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 2011 για την πρόληψη και την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και για την προστασία των θυμάτων της[1], καθώς και την υιοθέτηση μιας νέας στρατηγικής από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τίτλο «Η στρατηγική της ΕΕ για την εξάλειψη της εμπορίας ανθρώπων 2012–2016»· υπενθυμίζει ότι η εμπορία ανθρώπων αποτελεί πολυσύνθετο διεθνικό φαινόμενο ριζωμένο στον κίνδυνο φτώχειας, στην έλλειψη δημοκρατικών παραδόσεων, στην ανισότητα των φύλων και τη βία σε βάρος των γυναικών· τονίζει το γεγονός ότι πρέπει να επιμείνουμε περισσότερο στη διάσταση του φύλου στο πλαίσιο του διαλόγου με τις τρίτες χώρες για το ζήτημα αυτό και καλεί, εντέλει, τα κράτη μέλη που δεν έχουν επικυρώσει ακόμη το Πρωτόκολλο του Παλέρμο του ΟΗΕ για την Εμπορία Ανθρώπων και τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Καταπολέμηση της Εμπορίας Ανθρώπων να προβούν σε αυτήν την ενέργεια το συντομότερο δυνατόν·

138. εμμένει στον καίριο ρόλο που διαδραματίζουν οι γυναίκες στην πολιτική ζωή των γειτονικών χωρών του Νότου· χαιρετίζει τα αποτελέσματα των εκλογών που έφεραν σημαντική αύξηση του αριθμού των γυναικών στα πολιτικά φόρουμ·

139. καλεί το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προωθήσουν ιδιαίτερα την κύρωση και εφαρμογή από τα κράτη μέλη της Αφρικανικής Ένωσης του πρωτοκόλλου της Αφρικανικής Ένωσης για τα δικαιώματα των γυναικών στην Αφρική·

Δικαιώματα του παιδιού

---

[1] ΕΕ L 101 της 15.4.2011, σ. 1.

140. υπενθυμίζει την ειδική δέσμευση που ανελήφθη στη Συνθήκη της Λισαβόνας σύμφωνα με την οποία ότι οι εξωτερικές πολιτικές της ΕΕ δίνουν έμφαση στα δικαιώματα των παιδιών· επισημαίνει ότι η σχεδόν σε παγκόσμια κλίμακα έγκριση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού παρέχει μια ιδιαίτερα στέρεη διεθνή νομική βάση για την επιδίωξη προοδευτικών πολιτικών σε αυτό τον τομέα· συνιστά να λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα του παιδιού σε όλες τις πολιτικές και τις δράσεις της ΕΕ· καλεί συνεπώς τις χώρες που δεν έχουν ακόμα κυρώσει τη Σύμβαση να το κάνουν και να εφαρμόσουν τη Σύμβαση και τα προαιρετικά της πρωτόκολλα το συντομότερο δυνατόν·

141. εφιστά την προσοχή στο σοβαρό πρόβλημα παιδιών που κατηγορούνται για μαγεία σε αρκετές χώρες της υποσαχάριας Αφρικής με αποτέλεσμα σοβαρές συνέπειες που εκτείνονται από τον κοινωνικό αποκλεισμό μέχρι την παιδοκτονία, και τον τελετουργικό φόνο παιδιών ως μορφή θυσίας· διαπιστώνει ότι η πολιτεία είναι υπεύθυνη για την προστασία των παιδιών από κάθε μορφή βίας και εκμετάλλευσης και, κατά συνέπεια, προτρέπει την ΥΕ/ΑΠ, τον ειδικό εντεταλμένο για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στην προστασία των παιδιών από κάθε μορφή βίας και στην τύχη αυτών των παιδιών στο πλαίσιο των διαλόγων για τα ανθρώπινα δικαιώματα με τις κυβερνήσεις των αντίστοιχων χωρών και κατά τον προγραμματισμό των εξωτερικών χρηματοδοτικών μέσων·

142. καλεί την ΕΥΕΔ και την Επιτροπή να διασφαλίζουν, στο πλαίσιο των εξωτερικών πολιτικών, τα δικαιώματα των παιδιών κατά τη διάρκεια ποινικής δίωξης με την επικύρωση της ανάγκης τους για ειδική προστασία, ως αναγνώριση της ευάλωτης θέσης τους σε δευτερογενή και επαναλαμβανόμενη θυματοποίηση, και να θεωρούν πρωταρχικό κριτήριο το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, όπως ορίζεται στην οδηγία 2012/29/ΕΕ για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας·

143. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Επιτροπής «Θεματολόγιο της ΕΕ για τα δικαιώματα του παιδιού» που ενσωματώνει στόχους εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής εξίσου σε ένα ενιαίο έγγραφο πολιτικής· υπενθυμίζει τη δέσμευση της ΑΠ/ΥΕ στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Τα ανθρώπινα δικαιώματα και η δημοκρατία στο επίκεντρο της εξωτερικής δράσης της ΕΕ» για επικέντρωση στα δικαιώματα του παιδιού ως μία από τις τρεις προτεραιότητες των εκστρατειών· τονίζει, ωστόσο, τη σημασία της μετατροπής αυτών των δεσμεύσεων σε ενέργειες που εγγράφονται στον προϋπολογισμό και της παρακολούθησης της αποτελεσματικής εφαρμογής τους·

144. ζητεί τα δικαιώματα του παιδιού να περιλαμβάνονται με συνέπεια στις ανά χώρα στρατηγικές της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα σύμφωνα με τη δέσμευση της Συνθήκης της Λισαβόνας· υποστηρίζει τα σχέδια να σημειωθεί μεγαλύτερη πρόοδος στην ανάπτυξη βασισμένων στα δικαιώματα προσεγγίσεων της αναπτυξιακής συνεργασίας, όπως δηλώνεται στο σχέδιο δράσης περί στρατηγικής της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα· τονίζει ότι επείγει η πρακτική αυτή να ακολουθηθεί στην περίπτωση των δικαιωμάτων των παιδιών, προκειμένου να διασφαλιστεί μακροπρόθεσμη βιώσιμη πρόοδος· επαναλαμβάνει ότι σε μερικές χώρες, κυρίως τα κορίτσια βρίσκονται σε ιδιαίτερα ευάλωτη κατάσταση·

145. τονίζει την ανάγκη καταπολέμησης όλων των μορφών αναγκαστικής παιδικής εργασίας, εκμετάλλευσης και εμπορίας παιδιών· ζητεί την καλύτερη εφαρμογή των υφιστάμενων

εθνικών και διεθνών κανόνων που προάγουν την ευαισθητοποίηση σχετικά με την εκμετάλλευση του παιδιού στην αγορά εργασίας· επισημαίνει το γεγονός ότι τα παιδιά και οι έφηβοι θα πρέπει να συμμετέχουν μόνο σε εργασία που δεν επηρεάζει την υγεία και την προσωπική τους ανάπτυξη και δεν παρεμβαίνει στη σχολική τους εκπαίδευση·

Ελευθερία σκέψης, συνείδησης, θρησκεύματος ή πεποιθήσεων

146. τονίζει ότι η ελευθερία σκέψης, συνείδησης, θρησκεύματος ή πεποιθήσεων αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα[1], το οποίο περιλαμβάνει το δικαίωμα κάποιου να πιστεύει ή να μην πιστεύει και την ελευθερία του να υιοθετεί θεϊστικές, αγνωστικιστικές ή αθεϊστικές πεποιθήσεις, είτε σε ιδιωτικό ή δημόσιο χώρο, είτε κατά μόνας ή σε κοινωνία με άλλους· τονίζει ότι η άσκηση αυτού του δικαιώματος έχει θεμελιώδη σημασία για την ανάπτυξη πλουραλιστικών και δημοκρατικών κοινωνιών· καλεί την ΕΕ να προασπίζεται συστηματικά το δικαίωμα θρησκεύματος ή πεποιθήσεων για όλους, σύμφωνα με τις συμβάσεις των Ηνωμένων Εθνών στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σε πολιτικούς διαλόγους με τρίτες χώρες·

147. καταδικάζει κάθε μορφή μισαλλοδοξίας, διακρίσεων ή βίας λόγω θρησκεύματος ή πεποιθήσεων οπουδήποτε και σε βάρος οιουδήποτε, ανεξάρτητα από το εάν κατευθύνεται εναντίον πιστών, ατόμων που έχουν αλλάξει θρήσκευμα και μη πιστών· εκφράζει τη βαθειά του ανησυχία για την αύξηση του αριθμού τέτοιων πράξεων σε διάφορες χώρες, οι οποίες διαπράττονται σε βάρος εκπροσώπων θρησκευτικών μειονοτήτων καθώς και σε βάρος όσων πρεσβεύουν με μετριοφροσύνη θρησκευτικές στην πλειονότητά τους παραδόσεις που προωθούν τις πλουραλιστικές και πολύμορφες κοινωνίες οι οποίες βασίζονται στον αμοιβαίο σεβασμό μεταξύ των ατόμων· εκφράζει ανησυχία για την ατιμωρησία των παραβιάσεων αυτών, την προκατάληψη των αστυνομικών και δικαστικών συστημάτων κατά τον χειρισμό τέτοιων υποθέσεων και την έλλειψη κατάλληλων καθεστώτων αποζημίωσης των θυμάτων, στοιχείο περί του οποίου υπάρχουν μαρτυρίες σε πολλές χώρες του κόσμου· σημειώνει ότι, παραδόξως, τα γεγονότα της Αραβικής Άνοιξης που αναμενόταν να επιφέρουν αλλαγές υπέρ της δημοκρατίας, σε πολλές περιπτώσεις μάλλον είχαν ως συνέπεια την επιδείνωση των ελευθεριών και των δικαιωμάτων των θρησκευτικών μειονοτήτων και καταδικάζει απερίφραστα κάθε πράξη βίας σε βάρος Χριστιανών, Εβραίων, Μουσουλμάνων και άλλων θρησκευτικών κοινοτήτων· αναγνωρίζει την αυξανόμενη ανάγκη σε αρκετές χώρες για επίλυση των συγκρούσεων και προσπάθειες συμφιλίωσης, περιλαμβανομένου του διαθρησκευτικού διαλόγου σε διάφορα επίπεδα· προτρέπει την ΕΕ και την ΥΕ/ΑΠ, τον ειδικό εντεταλμένο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ να εξετάσουν το περιεχόμενο που προκαλεί διακρίσεις και πυροδοτεί το μίσος, π.χ. στα μέσα ενημέρωσης, καθώς και το ζήτημα των εμποδίων στην ελεύθερη άσκηση της πίστης μέσω του διαλόγου τους με τρίτες χώρες στο πλαίσιο πρωτοβουλιών της ΕΕ σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα· θεωρεί ότι σε τρίτες χώρες όπου οι θρησκευτικές μειονότητες έρχονται αντιμέτωπες με παραβιάσεις των δικαιωμάτων τους, τέτοια προβλήματα δεν μπορούν να λυθούν με την απομόνωσή τους από τις περιβάλλουσες κοινωνίες με σκοπό να προστατευθούν, δημιουργώντας, ως εκ τούτου, «παράλληλες κοινωνίες»·

148. ανησυχεί ιδιαίτερα για την κατάσταση στην Κίνα όπου άτομα που ασκούν το θρήσκευμά

---

[1] Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Ιανουαρίου 2011 σχετικά με την κατάσταση των χριστιανών στο πλαίσιο της ελευθερίας της θρησκείας (ΕΕ C 136 E της 11.5.2012, σ. 53).

τους εκτός επισήμως εγκεκριμένων καναλιών, μεταξύ άλλων Χριστιανοί, Μουσουλμάνοι, Βουδιστές και ασκούντες το Φάλουν Γκονγκ, υφίστανται συστηματικά διώξεις· καλεί ακόμα τις κινεζικές κυβερνήσεις να θέσουν τέλος στην εκστρατεία της κακομεταχείρισης και παρενόχλησης σε βάρος των ασκούντων το Φάλουν Γκονγκ που υφίστανται μακροχρόνιες ποινές φυλάκισης επειδή ασκούν το δικαίωμά τους για ελευθερία θρησκεύματος και πεποιθήσεων, και υποβάλλονται σε υποχρεωτική επανεκπαίδευση μέσω εργασίας με σκοπό να υποχρεωθούν να απαρνηθούν τις πνευματικές τους πεποιθήσεις, παρά το γεγονός ότι η Κίνα έχει κυρώσει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας· προτρέπει την Κίνα να κυρώσει το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και τα πολιτικά δικαιώματα (ICCPR) όπως έχει υποσχεθεί· προτρέπει τις κινεζικές αρχές να αναστείλουν και ακολούθως να τροποποιήσουν, μέσω ουσιαστικών διαδικασιών διαβούλευσης με τους Θιβετιανούς, τις πολιτικές εκείνες που έχουν τον πλέον αρνητικό αντίκτυπο στο Βουδισμό, τον πολιτισμό και την παράδοση του Θιβέτ· εκφράζει έντονη ανησυχία σχετικά με την κατάσταση της ελευθερίας θρησκεύματος στην Κούβα, ιδίως των αυξανόμενων διώξεων των ηγετών και πιστών της καθολικής και της προτεσταντικής εκκλησίας·

149. τονίζει ότι το διεθνές δίκαιο για τα ανθρώπινα δικαιώματα αναγνωρίζει την ελευθερία σκέψης, θρησκεύματος, πίστης ή πολιτικών πεποιθήσεων ανεξαρτήτως του καθεστώτος καταχώρησης σε μητρώα, και, συνεπώς, η εν λόγω καταχώρηση δεν θα πρέπει να αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την άσκηση των θρησκευτικών καθηκόντων ή του δικαιώματος πολιτικών πεποιθήσεων· επισημαίνει με ανησυχία, επίσης, ότι στην Κίνα όλοι όσοι επιθυμούν να ασκούν θρήσκευμα, περιλαμβανομένων των πέντε επίσημων θρησκειών - βουδισμός, ταοϊσμός, μουσουλμανισμός, ρωμαιοκαθολικισμός και προτεσταντισμός - απαιτείται να εγγράφονται σε κρατικά μητρώα και είναι υποχρεωμένοι να λειτουργούν υπό διοικητικά συμβούλια που ελέγχονται από το κράτος, και ότι αυτό προσβάλλει τη θρησκευτική τους αυτονομία και περιορίζει τη δραστηριότητά τους· σημειώνει ακόμα με ανησυχία ότι μη εγγεγραμμένες θρησκευτικές ομάδες, περιλαμβανομένων των εκκλησιών σε κατοικίες και των ασκούντων το Φάλουν Γκονγκ, αντιμετωπίζουν διαφορετικό βαθμό κακομεταχείρισης που συνίσταται σε περιορισμό των δραστηριοτήτων και των συγκεντρώσεών τους, κατάσχεση της περιουσίας τους, ακόμα και κράτηση και φυλάκιση·

150. επικροτεί το γεγονός ότι η ελευθερία θρησκεύματος ή πεποιθήσεων περιλαμβάνεται ως μάθημα στην κατάρτιση που παρέχεται στο προσωπικό της ΕΕ· επαναλαμβάνει σθεναρά την έκκλησή του για την ανάγκη ύπαρξης μιας δέσμης εργαλείων για να προαχθεί το δικαίωμα της ελευθερίας θρησκεύματος ή πεποιθήσεων στο πλαίσιο της εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ· επικροτεί στο πλαίσιο αυτό, τη δέσμευση της ΕΕ για την ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με την ελευθερία θρησκεύματος ή πεποιθήσεων σύμφωνα με τον τομέα 23 του σχεδίου δράσης της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία· τονίζει ότι αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να είναι σύμφωνες με τις ανά χώρα στρατηγικές της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και να περιλαμβάνουν κατάλογο ελέγχου για τις απαραίτητες ελευθερίες που συνδέονται με την ελευθερία θρησκεύματος ή πεποιθήσεων, προκειμένου να αξιολογείται η κατάσταση σε δεδομένη χώρα, καθώς και μια μεθοδολογία που θα βοηθά στον εντοπισμό των παραβιάσεων της ελευθερίας θρησκεύματος ή πεποιθήσεων· τονίζει την ανάγκη συμμετοχής του Κοινοβουλίου και οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών στην κατάρτιση αυτών των κατευθυντήριων γραμμών· ενθαρρύνει την ΕΕ να διασφαλίσει συνοχή μεταξύ των νέων κατευθυντήριων γραμμών και των προτεραιοτήτων που

αναφέρονται στις ανά χώρα στρατηγικές της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα· τονίζει τη σημασία της ενσωμάτωσης της ελευθερίας θρησκεύματος ή πεποιθήσεων στις αναπτυξιακές και τις εξωτερικές πολιτικές της ΕΕ·

151. προτρέπει την ΕΕ να αντιδράσει προορατικά στην αυξανόμενη χρήση των νόμων περί αποστασίας, βλασφημίας και απαγόρευσης της μεταβολής θρησκεύματος και στον ρόλο που διαδραματίζουν στην αύξηση της θρησκευτικής μισαλλοδοξίας και των διακρίσεων· επισημαίνει ότι το διεθνές δίκαιο περιλαμβάνει το δικαίωμα άσκησης, υιοθέτησης ή μεταβολής του θρησκεύματος ή των πεποιθήσεων· καλεί την ΑΠ/ΥΕ και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να λάβουν μέτρα κατά των απαράδεκτων πρακτικών ασκώντας πίεση σε εκείνες τις τρίτες χώρες που τις εφαρμόζουν, εστιάζοντας ιδίως σε εκείνες που αποτελούν εταίρους της ΕΕ και εξακολουθούν να ασκούν τέτοιες πρακτικές, με σκοπό να εξασφαλίσουν ότι αυτές οι πρακτικές θα εξαλειφθούν· ενθαρρύνει την ΕΕ να ομιλεί χωρίς περιστροφές κατά της χρήσης αυτών των νόμων από ορισμένες κυβερνήσεις και να υποστηρίζει το δικαίωμα των ανθρώπων να αλλάζουν θρήσκευμα, ιδιαίτερα στις χώρες οεκείνες στις οποίες η αποστασία τιμωρείται

152. τονίζει τη σημασία της προστασίας της ελευθερίας σκέψης, συνείδησης, θρησκεύματος ή πεποιθήσεων, περιλαμβανομένης της αθεΐας και άλλων μορφών απιστίας, δυνάμει διεθνών συμβάσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και επιμένει ότι αυτού του είδους η ελευθερία δεν θα πρέπει να τίθεται σε κίνδυνο από την εφαρμογή νόμων περί βλασφημίας που χρησιμοποιούνται για την καταπίεση και τη δίωξη όσων έχουν διαφορετική θρησκεία ή πίστη· υπογραμμίζει ότι, αν και οι νόμοι περί βλασφημίας προωθούνται συχνά με το πρόσχημα της μείωσης των κοινωνικών εντάσεων, στην πραγματικότητα συμβάλλουν στην αύξηση αυτών των εντάσεων και στην άνοδο της αδιαλλαξίας, ιδίως έναντι των θρησκευτικών μειονοτήτων· υπενθυμίζει, επ' αυτού, ότι η απαγόρευση, η κατάσχεση και η καταστροφή τόσο χώρων άσκησης θρησκευτικών καθηκόντων όσο και θρησκευτικών δημοσιευμάτων, καθώς και η απαγόρευση της εκπαίδευσης κληρικών, εξακολουθούν να αποτελούν κοινή πρακτική σε αρκετές χώρες· προτρέπει τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να αντιτίθενται σε τέτοιες παραβιάσεις, στο πλαίσιο των επαφών τους με τις αντίστοιχες κυβερνήσεις· ζητεί να διατηρηθεί η ίδια σθεναρή στάση κατά της χρησιμοποίησης των νόμων περί βλασφημίας για σκοπούς δίωξης μελών θρησκευτικών μειονοτήτων·

153. τονίζει τη σημασία της ενσωμάτωσης της ελευθερίας της θρησκείας ή της πίστης στις πολιτικές της ΕΕ για την ανάπτυξη, την πρόληψη των συγκρούσεων και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας· επικροτεί τις χωρίς αποκλεισμούς προσπάθειες διεξαγωγής διαπολιτισμικού και διαθρησκευτικού διαλόγου και συνεργασίας σε διάφορα επίπεδα με τη συμμετοχή ηγετών της τοπικής κοινότητας, γυναικών, νέων και εκπροσώπων εθνοτικών μειονοτήτων, για την προαγωγή της συνοχής της κοινωνίας και των ειρηνικών κοινωνιών· χαιρετίζει τη δέσμευση της ΕΕ για την παρουσίαση και την προώθηση του δικαιώματος στην ελευθερία της θρησκείας ή της πίστης στα διεθνή και περιφερειακά φόρα, περιλαμβανομένων των Ηνωμένων Εθνών, του ΟΑΣΕ, του Συμβουλίου της Ευρώπης και άλλων περιφερειακών μηχανισμών, και ζητεί εποικοδομητικό διάλογο με τον Οργανισμό Ισλαμικής Συνεργασίας (OIC) με θέμα την απομάκρυνση από την ορολογία που σχετίζεται με την καταπολέμηση της δυσφήμισης των θρησκειών· ενθαρρύνει την ΕΕ να συνεχίσει να καταθέτει το ετήσιο ψήφισμά της σχετικά με την ελευθερία της θρησκείας ή της πίστης στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών·

154. επικροτεί την κοινή δήλωση της Αντιπροέδρου της Επιτροπής / Ύπατης Εκπροσώπου της ΕΕ, του Γενικού Γραμματέα του Οργανισμού Ισλαμικής Συνεργασίας, του Γενικού Γραμματέα του Αραβικού Συνδέσμου και του Επιτρόπου της Αφρικανικής Ένωσης για την Ειρήνη και την Ασφάλεια της 20ής Σεπτεμβρίου 2012, που επαναβεβαίωσε τον σεβασμό για όλες τις θρησκείες και τη θεμελιώδη σημασία της θρησκευτικής ελευθερίας και ανοχής, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα στο έπακρο τη σημασία της ελευθερίας έκφρασης· καταδικάζει κάθε υπεράσπιση του θρησκευτικού μίσους και της θρησκευτικής βίας και εκφράζει τη βαθιά του λύπη για την απώλεια ανθρώπινων ζωών που υπήρξε αποτέλεσμα των πρόσφατων επιθέσεων κατά διπλωματικών αποστολών· εκφράζει τα συλλυπητήριά του στις οικογένειες των θυμάτων·

155. σημειώνει ότι η ελευθερία της θρησκείας ή της πίστης είναι αλληλένδετη με ζητήματα που αφορούν την αναγνώριση, την ισότητα των πολιτών και την ισότιμη απόλαυση των δικαιωμάτων σε μια δεδομένη κοινωνία· ενθαρρύνει την ΕΕ να εργαστεί κατά προτεραιότητα υπέρ της ισότητας και ειδικότερα της ισότητας των πολιτών για εκπροσώπους περιθωριοποιημένων κοινωνικών ομάδων ή ομάδων που υφίστανται διακρίσεις· τονίζει, επιπλέον, τη σημασία της υποστήριξης πρωτοβουλιών και της διευκόλυνσης της χρηματοδότησης της κοινωνίας των πολιτών και των προασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά τις προσπάθειές τους για την καταπολέμηση των διακρίσεων, της μισαλλοδοξίας και της βίας λόγω θρησκείας ή πίστης·

156. προτρέπει την ΕΥΕΔ να αναπτύξει μόνιμο φορέα στο πλαίσιο της διάρθρωσής της για την παρακολούθηση και ανάλυση του ρόλου της θρησκείας ή της πίστης στις σύγχρονες κοινωνίες και στις διεθνείς σχέσεις, και να ενσωματώσει το ζήτημα της ελευθερίας της θρησκείας ή της πίστης σε όλες τις γεωγραφικές και θεματικές διευθύνσεις και μονάδες· ενθαρρύνει την ΕΥΕΔ να υποβάλλει εκθέσεις στο Κοινοβούλιο σε ετήσια βάση σχετικά με την πρόοδο όσον αφορά την ελευθερία της θρησκείας ή της πίστης στον κόσμο·

157. τονίζει τη σημασία της υποστήριξης πρωτοβουλιών και της διευκόλυνσης της χρηματοδότησης της κοινωνίας των πολιτών και των υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά τις προσπάθειές τους για την καταπολέμηση των διακρίσεων, της μισαλλοδοξίας και της βίας λόγω θρησκείας ή πίστης· πιστεύει ότι τα καθεστώτα στήριξης ανά χώρα του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού για τη Δημοκρατία και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (EIDHR)·πρέπει να δίδουν προτεραιότητα στη χρηματοδότηση για την προστασία και την προώθηση της ελευθερίας της θρησκείας ή της πίστης σε χώρες όπου η στρατηγική χώρας της ΕΕ έχει χαρακτηρίσει το εν λόγω δικαίωμα ζήτημα προτεραιότητας·

o

o o

158. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπο για την Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας, τον ειδικό εντεταλμένο της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών και των υποψηφίων προς ένταξη χωρών, τα Ηνωμένα Έθνη, το Συμβούλιο της Ευρώπης και τις κυβερνήσεις των χωρών και των εδαφών μνεία των οποίων γίνεται στο παρόν ψήφισμα.